

NAS' GLAS

SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE

Španski borci - dobrodošli gostje

Sredi septembra (15. in 16.) je bilo v naši družbenopolitični skupnosti sicer običajno vsakoletno srečanje sekcije španskih borcev pri Republiškem odboru ZZB NOV SR Slovenije.

Zbrali so se iz vseh predelov naše republike in iz zamejstva, da bi pregledali svojo dejavnost v zadnjih štirih letih in se sezna-

nili z nekaterimi delovnimi organizacijami ter zgodovinskimi in kulturnimi znamenitostmi krške občine. Prvi dan obiska jim je najprej v imenu občinskih družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine izrekel prisrčno dobrodošlico predsednik SO Krško Branko Pirc, občino pa so jim predstavili s filmom

S srečanja španskih borcev v Krškem: udeleženci so si izmenjali spominke podpise v brošuro SLOVENCI, ŠPANSKI BORCI — od leve proti desni: Stane Nunčič, predsednik Občinskega odbora ZZB NOV Krško, Stane Bobnar, predsednik odbora španskih borcev, Lidija Sentjunc, Pepca Kardelj in Silvo Gorenc, generalni direktor TCP »Djuro Salaj«.

Seja Občinskega komiteja ZKS Krško

SAMO OSEBNI ZGLED

DOSEČI, DA BI SE ČLANI ZVEZE KOMUNISTOV DOSLEDNO OBNAŠALI KOT KOMUNISTI?

Zadnja seja Občinskega komiteja ZKS Krško (21. septembra 1983) je bila posvečena predvsem oceni delovanja Zveze komunistov pri uresničevanju dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije. Udeleženci so v razpravi skušali oceniti dejavnost komunistov v posameznih okoljih in opredeliti nadaljnje naloge. Naloga je seveda nujno izhajala iz analize stanja v osnovnih organizacijah in poznavanja njihove dosedanje dejavnosti na tem področju.

Že v uvodni besedi je predsednik Občinskega komiteja ZKS Krško MARJAN MARKL nanizal ne-

kaj temeljnih ugotovitev:

— Pri ocenjevanju razmer komunisti vse bolj iščejo vzroke za

nastalo stanje in rešitve problemov znotraj svojih okolij, torej se zavedajo, da je uspeh odvisen predvsem od njihovih skupnih naporov in sposobnosti.

— Povsem jasna je tudi predstava o tem, v kako resnem položaju je naša družba in kako težko preizkušeno predstavlja reševanje tega položaja za Zvezo komunistov.

— Čedalje pogosteje je slišati zahteve po dosledno discipliniranem obnašanju ter izpolnjevanju sprejetih nalog vedno in povsod.

— Kljub temu, da standard pada, so delovni ljudje pripravljeni na odrekane in žrtve. Jasno jim je, da je edini izhod v čedalje boljšem in produktivnejšem delu. Hočejo pa tudi videti rezultate svojih prizadevanj in odrekanih — seveda pozitivnih.

— Čedalje večkrat se tudi pojavlja nezadovoljstvo zaradi administrativnega načina reševanja problemov, ki je rad linearen in včasih prizadeva tudi tiste, ki so svojo akcijo dobro zastavili, pa jim onemogoči njeno uspešno uresničitvev.

O vseh teh in še mnogih drugih problemih je nato tekla tudi razprava. Vsem je jasno, da moramo na vsak način zagotoviti čim bolj nemoteno proizvodnjo. Če te ne bo, lahko še tako dobri delavci ostajajo brez dohodka, saj brez proizvodnje ni prodaje in ni prihodkov. Dejstvo je, da fizični obseg proizvodnje pada. S tem postaja vprašljiva tudi uresničitev povečanega izvoza, brez katerega tudi dohodek ne more biti hudo vzpodbuden. Udeleženci so si bili tudi enotni v prepričanju, da vsa merila, s katerimi v SR Sloveniji primerjamo gospodarske uspehe posameznih OZD med seboj, nikakor ne dajejo realne slike o tem, koliko naporov je posamezni kolektiv dejansko moral vložiti v doseženi uspeh. Primerjave v indeksih so uporabne na ravni republike, v samih kolektivih pa bi morali delavcem bolj nazorno prikazati vse vložene napore in tudi s te plati prikazati realno sliko doseženega uspeha.

Razen gospodarskega položaja so člani komiteja na svoji seji izrekli marsikatero grenko tudi na račun same Zveze komunistov. Ponovalno se je razprava sukala okrog strukture članstva, ki da je preveč pisarniška, ugleda Zveze komunistov med delovnimi ljudmi in o tem, da jim je treba nujno prisluhniti. Zlasti to pa je naloga, ki je nikakor ne smemo zanemariti, saj

— če jo uspešno in redno opravljamo — lahko pravočasno zaznamo pomanjkljivosti posameznih akcij in jih sproti skušamo odpravljati. To Zvezi komunistov tudi zagotavlja stalni stik z delovnimi ljudmi in občani in to bi moral upoštevati vsak komunist v svojem vsakdanjem življenju. Prepričani

smo, da se člani Zveze komunistov tega še vse premalo zavedajo in ravno zato marsikateri tudi ostaja le član, ki s svojim obnašanjem daje le malo osebnega zgleda okolju. In ravno to je tisto, kar ljudje od komunistov pričakujejo: DOBER ZGLED VEDNO IN POVSOD, NE PA LE GESLA!

V naši republiki in zamejstvu je tačas samo še nekaj več kot 30 udeležencev španske revolucije, v Krškem pa se jih je zbralo 15. Po doslej zbranih podatkih se je v mednarodnih brigadah v Španiji borilo več kot 550 Slovencev, predvsem v prvih frontnih vrstah bitke za Madrid in v Aragoniji. Za svobodo španskega naroda jih je padlo okoli 230, kar je daleč največji delež med vsemi narodi, katerih predstavniki so sodelovali v mednarodnih brigadah za ohranitev španske republike.

V narodnoosvobodilnem boju je sodelovalo 60 slovenskih španskih borcev, od katerih jih je padla polovica.

Odboru španskih borcev — drugo leto bo minilo 30 let od njegove ustanovitve — je 15. septembra izročil predsednik SO Krško »Plaketo občine Krško« ter zbornik KRŠKO SKOZI ČAS. Podelitvi so prisostvovali tudi Pepca Kardelj, Lidija Sentjura in Vida Tomšič, ki so ji ob tej priložnosti za visoki življenjski jubilej izročili spominsko darilo — krški »zbornik«.

Njihovemu delovnemu srečanju je prisostvoval tudi sekretar Republiškega odbora ZZB NOV Marjan Lenarčič, ki je odboru sekcije izrekel vse priznanje, po opravljenih volitvah pa mu bo znova predsedoval Stane Bobnar. Vsi udeleženci tega srečanja so se v petek vpisali tudi v knjigo častnih gostov krške občine.

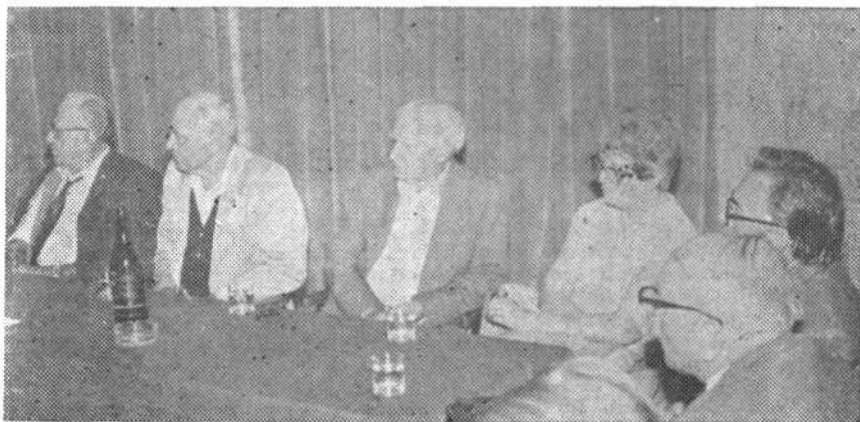
Živko Šebek

S srečanja španskih borcev v Krškem: Vidi Tomšič je ob njenem življenjskem jubileju izročil predsednik SO Krško spominsko darilo — zbornik KRŠKO SKOZI ČAS

GREMO V KRŠKO, ki so ga posneli ob praznovanju 500-letnice krških mestnih pravic. Ta večer so imeli španski borci v Delavskem domu »Edvarda Kardelja« še delovno srečanje. Predsednik njihovega odbora Stane Bobnar je v obsežnem poročilu nanizal uspehe, ki jih je odbor dosegel v zadnjih štirih letih. Največ pozornosti so v tem času posvetili skrbi za materialni položaj članstva in za njihovo zdravstveno varstvo. Med pomembnejše uspehe sodi tudi dokončana gradnja »Doma španskih borcev« v ljubljanski občini Moste-Polje, ki je odprt že nekaj časa in ki se uveljavlja kot pomembno središče kulturnega in družbenopolitičnega življenja. Še posebej pomembna je za španske borce njegova knjižnica, v kateri zbirajo razno gradivo, ki bo služilo proučevanju zgodovine njihovega boja. Ob domu nameravajo postaviti tudi posebno spominsko obeležje, za katero pa zaenkrat še niso zbrali dovolj denarja. Sicer pa je za delo odbora španskih borcev značilna tudi skrb za obujanje

tradicij njihovega boja. V tem okviru organizirajo pogosta srečanja, tudi v domicilnih občinah Trbovlje in Moste-Polje, uspešno pa sodelujejo z nekaterimi delovnimi organizacijami. V zadnjih letih so izdali tudi nekaj publikacij, ki so prispevek k proučevanju zgodovine o udeležbi Slovencev v španski revoluciji, vendar so poudarili, da bodo morali prav temu poslej posvetiti še več pozornosti.

S srečanja španskih borcev v Krškem: v Delavskem domu »Edvarda Kardelja« so pregledali štiriletno delo svoje sekcije

Španski borci med osnovnošolci

DOSEGLI SO SVOJE CILJE, NA KAR SO PONOSNI

Katja Ceglar, učenka 8. a razreda OŠ »XIV. divizije« Senovo, je srečanje s španskimi borci doživela takole:

»16. septembra 1983 sta v našo šolo prišla španska borca. Najprej nas je tovarišica Marjetičeva, ki ju je spremljala, pozdravila in nam povedala, čemu sta nas borca obiskala. Potem so učenke pozdravile oba tovariša, ostali pa smo bučno zaploskali.

Tovariš Kokalj je začel s pripovedovanjem o svoji mladosti in o svojem življenju. Vsi smo ga z zanimanjem poslušali. Presenečena sem bila, ko sem izvedela, da je bil najboljši prijatelj Prežihovega Voranca. Njegova mladost je bila težka. Ko je prišel iz šole, je komajda znal pisati in brati. Večkrat je ponovil, da smo srečni, ker živimo v svobodni in lepi državi, ker imamo pravične šole in učitelje. In res smo srečni! Še preden je šel v vojsko, je bil komunist. Ko je bil v vojski, so ga zaprli. Izvedeli so, da je politično deloval in se družil z Vorancem. Ko so ga izpustili, je ilegalno odšel v Rusijo. Do takrat, ko je v Španiji izbruhnila revolucija, je živel v Rusiji in tam tudi aktivno deloval. Nato se je šel borit v Španijo. Jezik jim ni delal težav. Vsi komunisti so se skupno borili in vedeli so, za kaj. Borili so se proti največjemu sovražniku človeštva, proti fašizmu. Mnogi domačini so jih lepo sprejeli. Dali so jim hrano, pa čeprav potem zanje ni ostalo nič. V revoluciji je padlo veliko ljudi. Pa tudi ranjen je bil skoraj vsak. Španska revolucija ni uspela. Komunisti so imeli slabo orožje. Nemci pa so Franku, kralju in višjim slojem pomagali tako, da so jim dajali orožje in ga na ta na-

čin preizkusili, saj so se pripravljali na vojno. Po revoluciji španskih borcev v Jugoslaviji niso sprejeli. Zopet so odšli v Rusijo, nekatere pa so zaprli v taborišča. Mnogi so v Rusiji končali šolo. Med drugo svetovno vojno so se španski borci vrnili v domovino in se borili naprej. Dosegli so svoje cilje, na kar so ponosni. Tudi mlajšim generacijam so ustvarili lepše in boljše življenje.

Nato je še govoril tovariš Mike-nauer. Bil je eden izmed prvih španskih borcev. Tudi on je končal šolo v Rusiji. Njegova mladost je bila težka, zato se je boril za boljši jutri. Ta ura zgodovine v živo je minila zelo hitro. Veliko smo izvedeli o mladini, ki je živela pod Avstro-Ogrsko, o komunistih v tistem času in o španski revoluciji ter njenih udeležencih.

Borcema smo se zahvalili za ta razgovor. Vsi si še želimo takšnih srečanj. Mislim, da tudi borci radi pripovedujejo o svojih doživljajih. Ko so odšli, smo jih pozdravili v slovo z bučnim ploskanjem.«

SPOMINI NA TEŽKE DNI

Suzana Novak, učenka 7. a razreda OŠ »XIV. divizije« Senovo, je nanizala svoje vtise:

»V petek sta v našo šolo prišla španska borca. Tovarišica Marjetičeva, ki je prišla z njima, nam ju je predstavila. Pozdravila sem ju.

Tovariš Kokalj je začel pripovedovati o zgodovini stare Jugoslavije. Povedal je, kako težko je bilo. Učitelji so bili strogi. Vzgjajali so s palico. Solali so se lahko le otroci bogatih staršev. Tovariš Kokalj je bil sosed Prežihovega Voranca. Povedal je tudi, kako je leta 1932 začel vladati fašizem v celi Evropi. Bil je še mlad, ko je tudi v Sloveniji začela preganjati komunizem

Španski borci med mladimi naše občine

IZID NAGRADNEGA NATEČAJA

Ob obisku španskih borcev v naši občini je bil za tiste šole, na katerih so imeli zgodovinske ure oziroma pogovore z njimi (Krško, Leskovec, Senovo, Kostanjevica na Krki), razpisan nagradni natečaj za po en najboljši sestavek o srečanju s temi revolucionarji - veterani. Knjižne nagrade predsedstva Občinskega odbora ZZB NOV Krško prejmejo:

NICOLE KUPLENIK, OŠ »Jožeta Gorjupa« Kostanjevica.

KATJA CEGLAR, OŠ »XIV. divizije« Senovo in

KRISTINA JANKOVIČ, OŠ »Jurija Dalmatina« Krško.

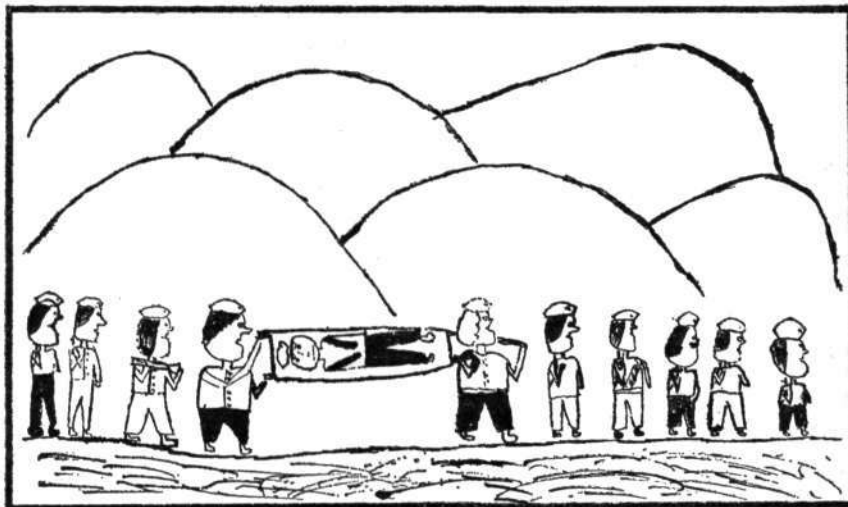
Pa še to!

V sestavkih, ki jih objavljamo, nismo v bistvu opravili nobenih redakcijskih posegov, čeprav so si mladi pisarji nekatere stvari iz tega časovno že dokaj oddaljenega obdobja »razložili« in zapisali po svoje.

kapitalistična družba. Leta 1936 je tudi Španijo zajel fašizem. V Sloveniji so se zbirali zavedni fantje in moške ter se odpravljali v vojno proti fašizmu, ki je vladal v Španiji. Iz Slovenije je šlo okoli 600 fantov in mož. Pot je bila težavna. Vodila jih je skozi Pariz, kjer jih je sprejel Prežihov Voranc. Potem so posamezno odhajali v Španijo. Tovariš Kokalj je bil tam dva meseca. Se danes mu je ostal spomin na težke dni v Španiji.

Tudi drugi tovariš je povedal, da je bil v Španiji kar dve leti. Vsi, ki so se bojevali v Španiji, so bili ranjeni, okoli tristo pa je bilo mrtvih. Ko so se vrnili v staro Jugoslavijo, so jih hoteli vse kaznovati, ker so se borili proti fašizmu na španskih tleh. Prestali so dve vojni, špansko in našo. Nazadnje nas je prosil, naj ne lažemo in naj se učimo. Rekel je, da smo lahko srečni, ker živimo v svobodi, ki nam je ne sme nihče ukrasti, in ker hodimo v šolo, da bomo nekoč lahko koristili naši družbi.

Ko je prenehal govoriti, sem vstala ter se v imenu vseh zahvalila za prijetno uro. Spoznali smo veliko zanimivega in koristnega iz dobe, ko je pri nas in po vsem svetu vladal fašizem in nacizem. S težkim srcem smo se poslovili kot stari znanci.«

Anita Semec, 8. r. OŠ »Dr. Mihajla Rostoharja« Krško: Borci nosijo ranjenega tovariša — risba s tušem. Učenka bo za svojo likovno stvaritev tudi prejela knjižno nagrado predsedstva ObO ZZB NOV Krško

ŠE DANES JE V NJIH TISTI MLADOSTNI ZAGON...

Nicole Kuplenik, učenka 6. b razreda OŠ »Jožeta Gorjupa« Kozanjevica na Krki, je zapisala:

»Bilo nas je eno samo vznemirjeno pričakovanje. Kdo so španski borci? Kako nam bodo pripovedovali? Mar bomo morali postavljati nešteta vprašanja, da bomo sploh kaj izvedeli? Ali bodo kakor odprta knjiga in bomo zvedeli več, kot nas zanima? To je bil za nas napet trenutek. Mlajši v prvih vrstah so se spraševali, kdo so španski borci in če bodo govorili špansko ali slovensko. Na to vprašanje je odgovoril naš sošolec Slavko. Španski borci so bili ljudje, ki so prihiteli na pomoč Španiji iz mnogih dežel. Ljudstvo je borce pristrčno sprejelo, saj se je že prej uprlo generalu Francu in njegovim fašistom.

Borci so prihajali peš, redki so uspeli dobiti kakšen prevoz. Na meji so mnoge poslali nazaj, a prostovoljci se niso dali, zato so poskušali še in še. Mnogi so zato izgubili življenje. Tudi sreča je imela pri prehodu čez mejo prste vmes. Marsikdo se je na kaki ladji zakopal v premog, tako da je najprej prišel v Afriko in nato šele v Španijo. Dolgo je trajalo, da so borci prišli na cilj. V Španiji pa so bili mnogi pobiti ali izdani.

V četi, kjer je bil tudi tovariš Vlado, je bilo okoli petsto borcev. Danes jih je še precej živih. Tovariš Vlado je zelo poudarjal, kako strašna je vojna. Povedal je tudi, da so izdali že veliko knjžic in celo zbirko knjig o borcih iz Španije. Dobili smo odgovore na vsa svoja vprašanja. Tovariš Vlado se nam je zelo prikupil. Med njegovim pripovedovanjem smo se sprostiti. Najbolj všeč nam je bila pripoved o tem, kako so dobili orožje. Največ so dobivali od Špancev, nekaj orožja pa so imeli tudi sami.

Pripoved se je končala kar prehitro, zato smo nekako otožni odšli

v razrede — v naše učilnice. In šet: »Vaša šola mi je zelo všeč,» je dejal tovariš Vlado in že se je priključil otroškemu vrvežu.

In kaj naj povem o svojem vtisu s tega srečanja?

S srečanja španskih borcev v Krškem: predsednik odbora sekcije španskih borcev pri Republiškem odboru ZB NOV prevzema iz rok Branka Pirca spominsko darilo — zbornik KRŠKO SKOZI ČAS, ki ga je skupaj s »Plaketo občine Krško« naša družbenopolitična skupnost namenila sekciji

Pričakovala sem, da bodo to mrki, trdi ljudje, ki bodo težko prenašali otroško radovednost. Vstopili so nasmejani, vedri, zelo prišrčni, prišli so z mladostno lahkotnim korakom. Kdo bi si mislil, da so ti ljudje pred skoraj petdesetimi leti sodelovali v generalni skušnji za vstop v drugo svetovno vojno. Še danes je v njih tisti mladostni zagon, pripravljen, da se spoprime s fašizmom, če bi grozil naši domovini. Posebno primorski Slovenci so bridko občutili, kaj je fašizem. Res mora biti pošast tisti učitelj, ki pljuje v slovensko govoreče otroke in jih ponižuje še na druge načine.

V prvem spopadu s fašisti so bili premagani, saj jih je bilo v Ljudski fronti desetkrat manj. Toda tudi v Španiji so bili najboljši ljudje tisti najbolj revni, najbolj ponižani.

BORBE V ŠPANJI SO BILE VELIKA ŠOLA...

Kristina Jankovič, učenka 8. c razreda OŠ »Jurija Dalmatina« Krško, je o obisku zabeležila:

»Prvič sem zvedela za špansko revolucijo, ko nam je o tem pripovedovala tovarišica za zgodovino. Še več pa so nam o njej povedali španski borci, ki so nas v petek, 16. septembra, obiskali na naši šoli in so to revolucijo sami doživeli.

Španski delavski razred se je prvi uprl fašistom, ki so hoteli zavladati ljudstvu in ga začeti zatirati. Vzroki za upor so bili v slabi ekonomski situaciji in zaradi izkoriščanja delavskih množic. Zato je prišlo v Španiji do državljanske vojne, v kateri so se na eni strani borile napredne, na drugi pa nazadnjaške sile, ki jih je vodil general Franco. Franco je v Španiji uporabljal najmodernejše orožje. Napredne sile vsega sveta so se zato združile in pošiljale v Španijo prostovoljne borce, med katerimi so bili tudi jugoslovanski. Naše borce je poslala KPJ. Vsi borci so se borili za demokracijo, svobodo in proti fašizmu. Španska državljanska vojna je bila socialistična revolucija, ki pa žal ni uspela. Trajala je od 1936. do 1939. leta. Borbe v Španiji so bile velika šola za nadaljnjo borbo proti fašizmu med našo NOB. Španski borci so prenašali svoje izkušnje v vrste naših borcev. V Španijo so odhajali najbolj zavedni komunisti, ki so se zapisali borbi proti zatiralcem in borbi za osvoboditev delavskega razreda. To so bili večidel borci, ki so fašizem občutili že sami. Iskra in plamen, ki sta se prižgala v Španiji, sta se razplamtela v veliki ogenj, ki je končno uničil fašizem v svetu in nam vsem prinesel svobodo. Zanj se moramo zahvaliti tudi španskim borcem in španskemu ljudstvu, ki se je prvo uprlo fašistom in zadnje prišlo izpod njihove oblasti.

Španskim borcem ni bilo lahko. Hrabrila jih je misel, da bodo enkrat za vselej svobodni. Imeli so zelo težko in zelo bogato življenje.«

ZAHVALA ŠPANSKIH BORCEV

Predsednik Odbora sekcije španskih borcev pri Republiškem odboru ZB NOV SR Slovenije Stane Bobnar oziroma tajnik Vlado Makuc sta po delovnem srečanju španskih borcev v naši občini poslala Skupščini občine Krško naslednje vrstice zahvale:

»Španski borci Slovenije se vam in družbenopolitičnim organizacijam občine zahvaljujemo za pozornost, gostoljubnost in vse, kar ste ob priliki srečanja v Krškem storili za nas skozi ves čas bivanja med vami. Listina, ki ste nam jo izročili, potrjuje pristnost vašega hotenja in nam pomeni posebno počastitev ter poglobljen izraz sodelovanja in prijateljstva sekcije španskih borcev s prebivalci vaše občine.

Prosimo vas, da našo zahvalo sporočite tudi tovarišem iz Nuklearne elektrarne in Tovarne papirja »Djuro Salaj«, ki so nas tople sprejeli in seznanili s svojimi dosežki, in vsem, ki so nam prikazali zavidljiv razvoj občine na kulturnem področju.

S srečanja smo prinesli vrsto vtisov, ki jih ne bomo pozabili.«

LJUDSKI FRONTI SO POMAGALI PROSTVOLJCI Z VSEGA SVETA

Dejan Poštrak, učenec 7. a razreda OŠ »Jurija Dalmatina« Krško, piše v svojem sestavku:

»V petek so prišli v šolo štirje borci, ki so se leta 1936 bojevali za republikansko Španijo in nam začeli pripovedovati, kako je bilo.

Leta 1936 je prišla na oblast Ljudska fronta. Vendar je bilo njevo delovanje le kratkotrajno. V španskem Maroku in v južni delih Španije je general Franco prevzel oblast. Začel je državljansko vojno. Tako se je leta 1936 Španija razdelila na dva tabora. To sta bila: tabor Ljudske fronte z nekaj vojske, ki je potem dobila naziv republikanska fronta, in tabor nacio-

nalistov pod vodstvom generala Franca. Ljudski fronti so pomagali prostovoljci z vsega sveta, ki so jih pošiljale predvsem komunistične partije. V boju za špansko republikansko fronto so sodelovali tudi Slovenci. Generala Franca pa so podpirali Nemci in Italijani, ki so tako lahko preizkušali orožje, predvsem letala. Tako je leta 1939 zmagal general Franco.

Preživeli Jugoslovani v španski državljanski vojni so zelo koristili domovini v NOB, kajti imeli so izkušnje in vojne spretnosti iz Španije.

MENIM, DA SO TAKA SREČANJA KORISTNA...

Marjan Božič, učenec 8. c razreda OŠ »Jurija Dalmatina« Krško, je strnil svoje vtise:

»V Španiji je od leta 1936 do leta 1939 trajala državljanska vojna. Tako se je Španija razdelila na dva dela. Na eni strani je bil tabor republikancev, na drugi tabor nacionalistov. Prvim so prišli na pomoč prostovoljci z vsega sveta, drugim Italijani in Nemci, ki so tako dobili priložnost, da preizkusijo nova orožja in svojo moč. Ker je imel general Franco veliko pomoč, je spomladi leta 1939 zmagal in uvedel fašistično diktaturo.

V petek so na šolo prišli španski borci. Takoj prvo uro smo učenci višje stopnje imeli v veliki telovadnici pogovor s španskimi borci. Pripovedovala sta nam dva udeleženca. Eden od njiju je težak invalid in je bil tudi najmlajši udeleženec te vojne. Z zanimanjem sem poslušal pripovedovanje obeh, ker rad prisluhnem zgodbam. Ker nismo imeli nobenega vprašanja, sta se oba obiskovalca poslovila kmalu po prvi uri.

Menim, da so taka srečanja koristna, ker se seznanimo z osebnostjo, hkrati pa izvemo še mnogo zanimivega.«

NAŠ GLAS — SKUPNE DELEGATSKE INFORMACIJE

— Izdaja: INDOK center Krško — Naklada: 1000 izvodov — Odgovorni urednik: Ivan Kastelic — Uredništvo: CKŽ 12, 68270 Krško, tel. 71-768 — Tisk: Papirkonfekcija Krško — Glasilo je oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov na podlagi mnenja Republiškega komiteja za informiranje št. 421-1/72 z dne 5. marca 1980 — Za točnost podatkov in informacij, ki so objavljeni kot uradna obvestila ali pojasnila, odgovarjajo posamezne službe, organi oziroma strokovni delavci, ki so pod temi teksti podpisani!

Široka družbena akcija za jesensko pšenično setev

POSEJANIH BO VEČ POVRŠIN

Po zadnjih podatkih, ki smo jih dobili v krškem M-Agrokombinatu, bo v naši občini s pšenico — namenjeno trgu — posejanih več površin kot lani. V družbenem sektorju sicer površin ne bo več (150 hektarjev), v zasebnem pa napovedujejo setev na 330 hektarjih, kar je 30 odstotkov več kot lani. Te površine naj bi zagotovile več odkupljenega zrnja tudi zategadelj, ker naj bi prihodnje leto pogodbeni pridelovalci s hektarja oddali namesto 2 ton 2,5 tone.

Po republiškem »razrezu« bi morali v krški občini sicer zagotoviti več površin, vendar tega iz različnih razlogov ni možno. Zaradi melioracijskih del in načrtovane komasacije ne bo možno v razpoložljive površine všteti 500 hektarjev zemljišč, poljedelstvu namenjene pa so že zdavnaj manj obsežne, kot to kažejo že močno zastareli statistični podatki. Tržni pšenici seveda ni v prid tudi kmetijska usmeritev naše občine, saj je znano, da panogo usmerjamo v živinorejo, sadjarstvo, vinogradništvo ter v vse večji meri v pridelovanje jagodičevja. Če k temu dodamo znano dejstvo o majhnosti obdelovalnih parcel, je očitno, da smo v krški občini to leto zagotovili pšenični setvi največ, kar smo lahko. Zanj so po zagotovilih M-Agrokombinata na voljo vsa potrebna semena, gnojila in zaščitna sredstva, ta-

ko da težav ne bi smelo biti. Znani so tudi že materialni pogoji za pridelavo, za katere zatrjujejo, da so v tej občini nekoliko ugodnejši kot drugje. Ob vseh oblikah materialne pomoči pa predlagajo v krški občini enostavnejšo pot do pridelovalca. Vse naj bi namreč vključili v končno ceno odkupljenega kilograma pšenice, torej v enkratno izplačilo, sedaj namreč pridelovalci dobijo regrese delno ob setvi in potem še ob žetvi oziroma odkupu. S tem načinom bi bili poleg njih zadovoljniji tudi organizatorji pridelave, saj bi se znebili odvečnega administriranja. V akcijo za letošnjo setev so se vključili poleg kmetijskih strokovnjakov tudi Izvršni svet SO občine, krajevne skupnosti ter občinska in krajevne konference SZDL.

Živko Šebek

AGROMELIORACIJA JE LAHKO TUDI TAKA!

Ali bo obisk v idrijski občini omehčal trdno ograjenost naših zemljeposestnikov!?

Kmetijska zemljiška skupnost je povabila člane skupščine in nekatere potencialne udeležence v zemljiških operacijah (člane pašne skupnosti s Planine) na strokovni ogled Notranjske in Tolminskega.

Z enim izmed udeležencev tega izleta, Jožetom Černošo iz M-Agrokombinata, smo se pogovarjali o tistem, kar so lahko videli. Prepričani smo, da bi se v naši občini marsikateri kmetijec lažje in z manj prigrvarjanja odločil za vključitev v kakršenkoli zemljiški obseg (agromelioracija, hidromelioracija, komasacija), če bi videl, s kakšnimi napori in stroški si ponekod kmetje priborijo obdelovalno zemljo.

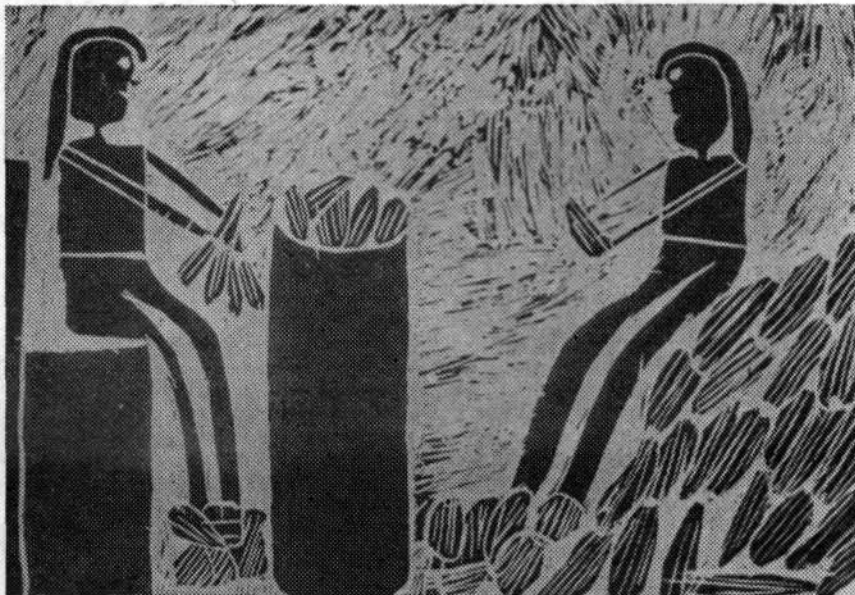
V Zadlogu pri Črnem vrhu nad Idrijo na primer z bagrom izkopavajo in zbirajo skromne količine zemlje med kupi kamenja in iz kraških vrtač, nastale jame in vrtače zasujejo s kamenjem, čezeni pa razgrnejo zbrano zemljo. Stroški take melioracije so približno 300.000,00 dinarjev za hektar priborjene zemlje. Od tega dobi kmet — po zaključku del — 50.000,00 dinarjev dotacije po hektarju, ostala sredstva pa mora zagotoviti sam. Akcijo vodi enota Kooperacija v Kmetijski zadrugi Idrija, vanjo pa sta se doslej vključila dva kmeta. Zemljišče, ki so si ga krški izletniki ogledali, je veliko približno 3 hektarje in je na njem nastal povsem raven ploden travnik, primeren za pašno-košni sistem reje živine, na katerem je možna strojna košnja.

Ogledali so si tudi skupinski pašnik, ki so ga idrski kmetje uredili v Kanjem dolu. Od tu so se namreč ljudje že izselili in je neoskrbovane travnike prerasl grozovje. V pašno skupnost je vključenih 15 kmetov iz okoliških naselij, ki imajo to zemljo v najemu. Enkrat dnevno eden izmed članov pašne skupnosti obiše pašnike in preveri, če so ograde cele ter če je dovolj vode v koritih, ki jih polnijo iz zbiralnikov, v sušnih letih pa iz cistern. Pašnikov je nekaj čez 30 hektarjev in živina je samostojno izoblikovala tri črede, ki se tu svobodno zadržujejo noč in dan od spomladi do jeseni — samo čez zimo jo spravijo domov v hleve. Tudi z molžo ni nikakršnega dela, ker redijo le živino za meso, ki je ni treba molsti. Gostje s Planine so

bili nad vsem, kar so videli, zelo navdušeni.

Morda pa ne bi škodoval k vsemu temu še komentar glede na naše razmere. Pri nas namreč žal še ene melioracije ali komasacije ni bilo možno izpeljati brez odloka, čeprav jih opravljajo pod veliko bolj ugodnimi pogoji in bi bilo pri-

čakovati, da bodo vsi enoglasno za tovrstno izboljšavo kmetijskih zemljišč, s čimer bi se izognili reševanju zadeve z odlokom na večinski osnovi. Zato je res škoda, da udeleženci izleta niso poskrbeli za več informacijskega gradiva o tistem, kar so videli, saj bi prav gotovo prispevalo svoj delež k pozitivnim odločitvam prizadetih.

7. grafični bienale jugoslovanskih otrok: grafika Viktorije Brudar z OŠ »Gorjanski bataljon« Podbočje

Velenjska knapovska razglednica v TCP

UDARNIŠKI SREČNO BO ŠE ODMEVAL

Sobota, 17. septembra, je bila sicer prosta, a za 34 članov kolektiva TCP »Djuro Salaj« je postala udarniška. Pridružili so se namreč rudarjem v REK »Edvarda Kardelja« Titovo Veenje, ki so (tudi) na prosto soboto organizirali udarniško akcijo. Končni cilj tovrstnih akcij je seveda, da bi skupaj z redno proizvodnjo dosegli lansko količino izkopa, ki je bila rekordna.

TCP »Djuro Salaj« Krško je eden največjih porabnikov velenjskega lignita (240 — 250 tisoč ton letno), zato se ni bilo težko odločiti za tako akcijo. Prostora je bilo le za avtobus prostovoljcev, zato so jih izbrali kar po ključu: poslovodni organi, sekretarji OO ZKS, predsedniki OO ZSS ter delavskih svetov TOZD ali pa namestniki. Skratka iz vsake TOZD so šli lahko le štirje.

Eden izmed izbrancev je bil tudi Stane Zupančič, tajnik organov upravljanja v tovarni. O svojih vtisih pripoveduje takole:

»Avtobus je odpeljal že ob pol petih. Pred vhodom v jamo smo prejeli vse potrebno, od perila naprej, kot v vojski. V to »vse potrebno« je sodila tudi akumulatorska svetilka s čelado in malica za v jamo. Odložili smo tudi cigarete, vžigalnike, ure, nakit... Razdelili so nas v dve skupini, eno za v stari in drugo za v novi jašek, ti skupini pa še po čelih. Tako je v vsako čelo prišlo le nekaj naših prostovoljcev — seveda zaradi naše osebne varnosti. Knapje so tako lažje pazili na nas. Slučajno sem bil v sku-

pini, ki je prišla v čelo Škale — tu namreč vsak bodoči rudar prične svoj uk, saj ga uporabljajo kot šolski primer odkopavanja premoga.«

Tu je Stane tudi priznal, da je o rudarskem pojmu »čelo« imel povsem napačno predstavo (tako kot mi iz redakcije) in da to ni le oznaka za del delovišča, kjer rov prodira v vodoravni liniji naprej.

»To je celotno območje, po katerem teče transportni trak. Nanj rudarji z motikami zgrinjajo odkopani premog. Ko je vsa odkopana masa pospravljena, minerji z zelo

GOSTA V M-AGROKOMBINATU

Kmetijska proizvodnja nad predvidevanji

27. septembra sta obiskala krško občino predsednik Republiškega komiteja za kmetijstvo Milan Kneževič in predsednik Zdrružne zveze Slovenije Leo Frelih. Bila sta gosta DO Mercator — Agrokombinat Krško, katere predstavniki so ju seznanili predvsem z uspehi in problemi, ki jih imajo pri sodelovanju s kmeti:

V razne oblike sodelovanja je vključenih okoli 400 zasebnih kmetijskih proizvajalcev, vendar je članov TOK Kooperacija nekaj manj kot 500. V krški občini računajo, da bodo to leto v kmetijstvu povečali fizični obseg proizvodnje od 5 do 7 odstotkov, s čimer bodo presegli predvidevanja letošnje republiške resolucije (4-odstotna rast!). Kmetje, ki sodelujejo z M-Agrokombinatom, bodo letos zagotovili okoli 13.100 ton tržnih viškov, najkasneje do 1987 pa naj bi jih že 27.200 ton, s čimer bi po mnenju kmetijskih strokovnjakov izkoristili še vedno le 60 do 70 odstotkov možnosti, seveda pa bi za doseg tega cilja morali izpolniti številne pogoje. Enega med njimi bo še to leto zagotovila sama TOZD Kooperacija, ki predvideva reorganizacijo, po kateri naj bi teritorialni delitvi na proizvodne okoliše dodali še pet zaokroženih tehnoloških sektorjev: živinoreja, prašičereja, vinogradništvo-sadjarstvo, poljedelstvo-melioracije ter jagodičevje-vrtnine.

Oba gosta sta si po pogovoru ogledala več usmerjenih kmetij in gradbišče prašičerejske farme.

Z. Šebek

šibkimi naboji in s pomočjo elektro-vžiga razhrhljajo nadaljnjo količino stene. Čelo ne prodira le naprej, ampak tudi levo in desno od osnovne smeri, pač v smeri žile. Izpraznjeni rovi pa se zasipavajo z jalovino, ker bi sicer podporniki morali nositi preveliko težo.

Orodje — kramp in motiko — smo dobili v s čelom vzporednem rovu. Delaš pa tako, da si razkorachen nad transportnim trakom in z motiko nanj vlečeš premog. Po traku včasih pride tudi kos premoga z metriskim premerom in če ne bi kameradi pazili na nas, amaterje, bi se marsikdo ne bil umaknil pravočasno prihajajoči nevarnosti. Zaradi miniranja smo se morali umakniti iz čela dvakrat, slišati pa je bilo zamolklo detonacijo, ki je razhrhljala steno in omogočila nadaljnje zgrinjanje premoga.

Udeleženci udarniške akcije v premogovniku v Titovem Velenju — »rudarji« iz Tovarne celuloze in papirja »Djuro Salaj« Krško: Jože Habinc, Ivan Hribšek, Branko Vidic, Marko Davidovič, Jože Ferlan, Rafko Jelen, Jože Raušl, Anton Kene, Milan Šetinc, Miha Kožuh, Marjan Markl, Anton Vodišek, Marjan Urbanč, Karel Češnovar, Alojz Starc, Edvard Špiler, Anton Arnšek, Vinko Novak, Franc Gorišek, Darko Kolšek, Alojz Požun, Mirko Arh, Irena Račič, Miran Kinčič, Marjan Preskar, Janez Prelovšek, Zvone Kranjc, Sandi Lileg, Justin Božič, Božo Kosalec, Drago Gošek, Silvo Gorenc, Stane Zupančič in Franc Bernardič.

Vzporedni rov služi tudi kot pro-vzpel na dnevno svetlobo. Pod stor za malico, v njem so iz plohov zbite klopi in mize in tu je šele stekel pravi razgovor med gosti in knapi. Izvedeli smo nekaj več o delu in življenju v rovih (ki jih je tam okrog 80 km), stimulaciji, zaposlovanju...

IZ NAŠIH OZD

TOVARNA CELULOZE IN PAPIRJA »DJURO SALAJ« KRŠKO

LEP PROIZVODNI DOSEŽEK! — Potem ko so lani v tozdu proizvedli 117 tisoč ton celuloze, so si za letošnji končni cilj postavili 124 tisoč ton. V ponedeljek, 26. septembra, so jo izdelali že 100 tisoč ton, kar je dosežek, ki so si ga obetali šele okoli 10. oktobra. Zato lahko že zatrdimo, da bodo letni plan prav gotovo presegle — če ne bo kakih nepredvidenih proizvodnih zastojev, celo za 5 tisoč ton. Ker so letos izvoz tega produkta že itak močno povečali, predvidevajo planske presežke usmeriti predvsem na domači trg, ki bo tako manj odvisen od uvoza. Če računamo, da je cena celuloze na svetovnem trgu od 400 do 450 USA dolarjev za tono, bodo tega njihovi domači kupci prav gotovo veseli. (Z. Sebek)

Po malici smo delali še do 11.30 (rudarji so nas zelo pohvalili!), nato pa smo si, seveda v spremstvu domačinov, ogledali še ostali del rudnika. Videli smo tudi rove, kjer je delo povsem avtomatizirano in kjer ob tako imenovanem kombajnu dela le 12 rudarjev. Celo podporniki so hidravlični in jih je možno zlahka prestavljati po potrebi. Iz rova v rov se hodi okrog pol ure, seveda vseskozi med podporniki in transportnimi trakovi, polnimi premoga. Vseposod je močan prepih in zelo veliko prahu, ki se na tleh nabira v do dva prsta debele plasti. Seveda se ob hoji in gibanju zvrtniči in zavleče v oči, nos, obleko, skratka vseposod. Druge svetlobe ni razen tiste, ki jo dajejo svetilke na čeladi, in v njej deluje vse to zaprašeno okolje dokaj fantastično.

Presenečeni smo bili (dokončno) šele, ko smo se s transportnimi trakovi za rudarje in dvigalom po-

odejo premogovega prahu, ki smo si ga na obrazih temeljito razmazali z otiranjem solz in smrkiljev, smo drug drugega komaj spoznali. Po ponovni malici smo se z veseljem zvrstili v kopalnici, seveda pa smo si ves čas pripovedovali dogodke iz 'svojih čel'.

Tako je tudi prišlo na dan, da sta dva izmed gostujočih knapov prezrla opozorilo, naj delovne bluze (z malico v žepih) obesijo na karkoli in naj jih ne puščajo na tleh. Neprevidneža sta namreč morala zato svoj obrok odstopiti podganam, ki so si v rovih izborile vso pravico zaščiteneh prebivalcev. S svojimi natančnimi čutili so namreč barometer dogajanja pod zemljo in z begom pravočasno opozarjajo na nevarnost.

»Razen nas iz Krškega so se v rove to soboto spustili tudi delavci iz skupnih služb REK in baje so se tudi ti na udarniškem delu držali dobro, vključno z ženskami, ki jih je bilo nekaj med njimi. No ja, tudi mi smo imeli eno s seboj. Po končanem šihu smo imeli gostje skupno kosilo in v spomin na naše prvo tovrstno sodelovanje smo izmenjali tudi spominska darila. Za konec morda le še to: čez vse se mi je vtisnil v spomin zelo prisrčen odnos med samimi knapi, in tudi do nas, novincev. Tisti rudarski SREČNO, ki ga v jami srečaš vseposod, kar sam od sebe podira pregrade med ljudmi, tema in neugodni življenjski pogoji pa jih zbližujejo.«

Prostovoljna sobotna akcija v Rudarsko-energetskem kombinatu Edvarda Kardelja v Titovem Velenju je le ena izmed akcij, ki se jih udarniško lotevajo člani kolektiva Tovarne celuloze in papirja »Djuro Salaj« iz Krškega. Julija so na primer pred praznovanjem dneva vstaje na Bohorju obnovili partizansko tiskarno in uredili njeno okolico.

V TCP »Djuro Salaj« Krško načrtujejo že letos še eno, če ne celo dve udarniški delovni akciji v rudniku in vsaj eno bodo gotovo tudi izpeljali, je zagotovil naš sobesednik.

»Tudi jaz bi še šel,« je pribil.

REMONT V NEK

KRŠKO, 29. SEPTEMBRA (po teleksu): Remont v NE Krško, ki se je začel 5. julija, je bil planiran do 1. oktobra, vendar so bila dela opravljena nekoliko pred planiranim rokom. Tako so se tudi obvezna preizkušanja jedrskega dela elektrarne po remontu začela prej. Rezultati teh preizkušanj so pokazali, da je remont na tem delu elektrarne dobro opravljen, in upati je bilo, da bo NE Krško pričela s proizvodnjo električne energije teden dni pred rokom.

Najmanj teden dni časa — nepričakovano vzela skrita napaka v klasičnem delu elektrarne. Žal napak v turboagregatih ni mogoče odkriti pred ponovnim zagonom po zaključku remontnih del. Tako je pri zagonu turbine NE Krško prišlo do pregrevanja enega od ležajev v njenem visokotlačnem delu, zato je bilo treba ponovno zaustaviti in ugotoviti vzrok, da bi se lahko odstranila napaka. Sanacija napake je v toku, tako da pričakujemo, da bo turbina v najkrajšem možnem času spet pripravljena na preizkušanje.

VARČNO Z ENERGIJO!

Niti ni popravek ali bolj za občane kot za delegate

V četrtek, 29. septembra, sta Zbor združenega dela in Zbor krajevnih skupnosti SO Krško imela na dnevnem redu ODLOK O UKREPIH ZA RACIONALNO ZMANJŠANJE PORABE VSEH VRST ENERGIJE V OBČINI KRŠKO. Ker smo predlog dokumenta dobili v uredništvo Našega glasa oziroma INDOK center šele na dan izida številke skupnega delegatskega glasila (s povzetki delegatskih gradiv!), smo si pri pripravi povzetka za to točko dnevnega reda pomagali z varianto dokumenta iz gradiva za sejo Izvršnega sveta SO Krško, ki je bila nato bistveno dopolnjena oziroma spremenjena. Navajamo bistveno spremembo v predlogu dokumenta — 3. člen:

Kurilna sezona se ne sme začeti pred 15. oktobrom in ne sme trajati dlje kot do 15. aprila.

Ogrevanje prostorov čez dan se ne sme začeti pred 6. uro in ne sme trajati dlje kot do 21. ure.

Obratovalni časi v občini Krško

ORDINACIJSKI ČAS V ZDRAVSTVENEM DOMU KRŠKO

SPLOŠNA AMBULANTA KRŠKO

AMBULANTA I: vsak dan od 7. do 13. ure, v torek od 7. do 19. ure;
AMBULANTA II: od 7. do 13. ure, v ponedeljek od 7. do 19. ure;
AMBULANTA III: od 7. do 13. ure, v sredo, četrtek in petek od 14. do 19. ure, v soboto od 7. do 12. ure;
URGENTNA SLUŽBA: vsak dan od 7. do 19. ure;
DEŽURNA SLUŽBA: od 19. do 7. ure.

AMBULANTA RAKA

v torek od 10. do 13. ure, v četrtek od 10. do 13. ure.

OBRATNA AMBULANTA CELULOZE

vsak dan in prvo soboto v mesecu od 6. do 14. ure.

OBRATNA AMBULANTA NEK

vsak dan razen sobote od 7. do 9. ure.

Dispanzerji

PREDŠOLSKI DISPANZER I IN II

vsak dan razen sobote od 7. do 13. ure, v ponedeljek od 7. do 19. ure.

SOLSKI DISPANZER

vsak dan razen sobote od 7. do 13. ure, v sredo od 7. do 19. ure.

DISPANZER ZA ŽENE

vsak dan razen sobote od 7. do 13. ure, v četrtek od 14. do 19. ure.

DISPANZER ZA BORCE

vsak dan razen sobote od 9. do 13. ure, v sredo od 13. do 17. ure.

DISPANZER MEDICINE DELA, PROMETA IN ŠPORTA I IN II

vsak dan razen sobote od 7. do 13. ure, v torek in sredo od 7. do 19. ure.

SPLOŠNA AMBULANTA KOSTANJEVICA

vsak dan razen sobote od 7. do 13. ure, v ponedeljek od 7. do 19. ure.

SPLOŠNA AMBULANTA SENOVO

vsak dan od 7. do 19. ure, v soboto od 7. do 12. ure,
STALNA PRIPRAVLJENOST: od 14. do 7. ure;
DISPANZERSKA SLUŽBA: vsak dan razen sobote od 7. do 13. ure, v četrtek od 7. do 19. ure.

Specialistične službe

OKULISTIČNA AMBULANTA

vsak ponedeljek od 14. do 17. ure.

DERMATOVENEROLOŠKA AMBULANTA

vsako sredo od 14. do 17. ure.

REVMATOLOŠKA AMBULANTA

vsak četrtek od 15. do 19. ure.

NEVROPSIHIATRIČNA AMBULANTA

v sredo od 7. do 13. ure in od 14. do 19. ure, v petek od 7. do 13. ure.

AMBULANTA ZA RIZIČNE OTROKE

v torek od 7. do 10. ure.

PATRONAŽNA SLUŽBA

vsak dan razen sobote od 7. do 14. ure.

DISPANZER ZA PLJUČNE BOLEZNI

SLIKANJE: vsak dan razen sobote od 7. do 13. ure, v četrtek do 17. ure;
ORDINACIJA ZDRAVNIKA: v ponedeljek od 10. do 13. ure, v četrtek od 14. do 17. ure.

REŠEVALNA SLUŽBA

vsak dan vseh 24 ur.

LABORATORIJ

ODVZEMI: vsak delovnik od 7. do 12. ure, v ponedeljek in četrtek tudi od 14. do 18. ure.

ZOBOZDRAVSTVO

Zdravstvena postaja Krško

SPLOŠNO ZOBOZDRAVSTVO

ZOBNA AMBULANTA I

v ponedeljek, sredo in petek od 7. do 13. ure, v torek od 14. do 19. ure, v četrtek od 7. do 19. ure, v soboto, razen prve v mesecu od 7. do 12. ure.

ZOBNA AMBULANTA II

v ponedeljek od 7. do 19. ure, v torek, četrtek in petek od 7. do 13. ure, v sredo od 14. do 19. ure.

OBRATNA AMBULANTA CELULOZE

v ponedeljek, sredo in petek od 7. do 13. ure, v torek od 14. do 19. ure, v četrtek od 7. do 19. ure, vsako prvo soboto v mesecu od 7. do 12. ure.

ZOBNA AMBULANTA RAKA

v torek od 14. do 19. ure in v petek od 7. do 13. ure.

Otroško mladinsko zobozdravstvo

ŠOLSKA ZOBNA AMBULANTA V ZD KRŠKO

v ponedeljek, torek in četrtek od 14. do 19. ure.

ŠOLSKA ZOBNA AMBULANTA V OŠ »JURIJA DALMATINA« KRŠKO

v ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek od 7. do 13. ure.

ŠOLSKA ZOBNA AMBULANTA V OŠ LESKOVEC

v ponedeljek, torek, sredo in četrtek od 7. do 13. ure.

SPECIALISTIČNA OROTODONTSKA AMBULANTA KRŠKO

v ponedeljek od 14. do 19. ure, v torek, sredo in petek od 7. do 13. ure in v četrtek od 7. do 19. ure;
SLIKANJE ZOB: vsak dan od 7. do 13. ure ter v četrtek od 14. do 18. ure.

Zdravstvena postaja Senovo

SPLOŠNO ZOBOZDRAVSTVO

ZOBNA AMBULANTA I

v ponedeljek od 7. do 19. ure, v torek, sredo in petek od 7. do 13. ure, v četrtek od 14. do 19. ure.

ZOBNA AMBULANTA II

v ponedeljek, torek in četrtek od 7. do 13. ure, v sredo od 14. do 19. ure.

ZOBNA AMBULANTA BRESTANICA

v torek od 14. do 19. ure in v petek od 7. do 13. ure.

Otroško zobozdravstvo

ŠOLSKA ZOBNA AMBULANTA SENOVO

v ponedeljek, sredo, četrtek in petek od 7. do 13. ure, v torek od 14. do 19. ure.

ŠOLSKA ZOBNA AMBULANTA BRESTANICA

v torek od 7. do 13. ure.

Zdravstvena postaja Kostanjevica**SPLOŠNO ZOBOZDRAVSTVO**

v ponedeljek od 7. do 19. ure, v torek, sredo, četrtek in petek od 7. do 13. ure.

OTROŠKO ZOBOZDRAVSTVO

v ponedeljek, torek, sredo in petek od 7. do 13. ure.

**OBRATOVALNI ČASI
PRODAJALN — TRGOVIN****TRGOVINE Z REPROMATERIALOM**

Novotehna, M-Agrokombinat, M-Preskrba (železnina, gradbeni material), Slovenija avto: od 7. do 16. ure, ob sobotah do 12. ure.

TRGOVINE Z NON-STOP DELOVNIM ČASOM

od 7. do 19. ure, ob sobotah do 13. ure.

SAMOPOSTREŽNE TRGOVINE

od 6. do 18.30 ure, ob sobotah do 13. ure.

VAŠKE TRGOVINE (ZUNANJE)

od 7. do 15. ure, ob sobotah do 13. ure.

STROKOVNE SLUŽBE NA UPRAVAH

od 7. do 15. ure.

**PRİČETKI DELOVNEGA ČASA
OSNOVNIH ŠOL**

OŠ »Adama Bohoriča« Brestanica: ob 7.30,
OŠ »Milke Kerinove« Leskovec: ob 7.15,
OŠ »Jožeta Gorjupa« Kostanjevica na Krki: ob 7.00,
OŠ »Gorjanskega bataljona« Podbočje: ob 7.30,
OŠ »Dr. Mihajla Rostoharja« Krško: ob 8.00,
OŠ »Jurija Dalmatina« Krško: ob 8.00,
OŠ Raka: ob 7.30,
OŠ Koprivnica: ob 7.20,
OŠ »XIV. divizije« Senovo: ob 7.00.

OBRATOVALNI ČAS LEKARNE KRŠKO

Lekarna je odprta vsak delavnik — od ponedeljka do petka — od 7. do 20. ure, v soboto pa le od 7. do 13. ure.

DEŽURNA SLUŽBA: v soboto od 13. do 20. ure, v nedeljo od 7. do 20. ure.

Španski borci med osnovnošolci

OB ZAKLJUČKU REDAKCIJE SMO PREJELI ŠE SESTAVKE Z OŠ »MILKE KERIN« LESKOVEC. KNJIŽNO NAGRADO BO PREJELA ALENKA MIRT.

**SOOČILI SMO SE S KRUTO
RESNICO TISTEGA ČASA**

Naša šola je bila 16. 9. 1983 vsa vznemirjena, vsi so hiteli, nihče ni hotel zamuditi začetka, tistega pravega začetka slovesnosti. Čakali smo španske borce. Iskreno povedano, pričakovala sem stare in izmučene možake, vstopili pa so nasmejani možje, polni življenjske energije. Pripravili smo jim kulturni program in vsi nastopajoči smo se tresli od treme, ki pa je splahnela takoj, ko smo prišli na oder. V očeh borcev sem brala zadovoljstvo in srečo, neznansko srečo, da so med nami.

Vsi smo se za ta dan potrudili, pripravili smo vprašanja, se naučili, li nekaj pesmi, samo zato, da smo razveselili goste. In upam, da jim je bilo lepo.

Po kulturnem programu smo začeli z vprašanji. Veseli in polni pričakovanja smo poslušali hrabre borce. Kmalu smo ugotovili, da jih na naš kraj vežejo dogodki iz tistih časov. Ponosno smo sledili besedam borcev. Veliko novega smo zvedeli in tudi zgovornejši smo postali. Vprašanj nam še ni zmanjkalo, ko je zmanjkalo časa našim obiskovalcem. Žalostni smo ugotovili, da morajo naši gostje še na druge šole. Srečanje nam tisti dan ni dalo miru, povsod smo govorili o njem. Zgodovino Španije smo dodobra

spoznali in se soočili s kruto resnico tistega časa. Po končanem pogovoru smo podarili borcem izdelke naše šole in se jim zahvalili za obisk. Še dolgo ne bom pozabila tega lepega srečanja med nami in bivšimi borci za svobodo Španije.

Alenka Mirt, 7. b
OŠ »Milke Kerin« Leskovec

NE SAMO POUČEN — TUDI ZANIMIV OBISK

Tovarišica zgodovine nam je povedala, da nas bodo čez teden dni obiskali španski borci. Obisk je bil namenjen učncem sedmega in osemga razreda.

Za borce smo pripravili kratek kulturni program ter nekaj vprašanj o njihovem življenju in delu.

Borce smo pričakali v petek, prvo uro. Po kulturnem programu smo oder prepustili njim. Borce smo poslušali z velikim zanimanjem, kajti slišali smo veliko zanimivih stvari. Najprej nam je o svojem življenju pripovedoval sedeminsedemdesetletni borec. Na obisku je bilo pet borcev. Trije so bili Slovenci, eden pa je bil Hrvat. Borec, ki je po rodu Hrvat, nam je pripovedoval, da je že pri šestnajstih letih izgubil očeta, takoj na začetku vojne. Bil je najmlajši od vseh petih borcev. Njihovo pripovedovanje je bilo tako zanimivo in pestro, da smo čisto pozabili na uro. Tudi vprašanja, ki so jih postavljali učenci, so bila zanimiva. Borci so bili vseh vprašanj zelo veseli, kar je bilo razvidno iz njihovega pripovedovanja. Predvsem je bilo zanimivo vprašanje učenke sedmega razreda. Vprašala jih je, če imajo še stike z drugimi špan-

skimi borci. Pripovedovali so nam, da se ne dopisujejo samo z generacijo, s katerimi so se skupaj borili, temveč tudi z njihovimi nasledniki. Zaradi nenadne treme smo za nekaj časa prekinili z vprašanji. Ker se je eden izmed borcev že pripravil za odhod, smo se zopet opogumili, da bi ga še zadržali.

Izvedeli smo tudi, da je tovarišica zgodovine dobila knjižico, v kateri je opisana španska vojna.

Obisk je trajal dobro uro in pol, ki je skoraj neopazno minila. Za ta obisk smo se jim toplo zahvalili in jim poklonili skromna darila. Takih obiskov si želimo večkrat. Niso samo poučni, temveč tudi zanimivi.

Urbanč Alenka, 7. c
OŠ »Milke Kerin« Leskovec

**ZELIM SI, DA BI NAS ŠE KDAJ
OBISKALI TAKI LJUDJE**

Nekega dne smo v šoli pri uri zgodovine zvedeli, da nas bodo obiskali španski borci. Bili smo zelo veseli, kajti nikoli še nismo imeli priložnost, da bi kaj zvedeli v živo od ljudi, ki so se borili v španski vojni.

Tako je tovarišica začela z razlago. Razlagala je o obdobju španskih vojn. Snov je bila prijetna in zanimiva. Po končani razlagi smo se dogovorili, da bomo sestavili vprašanja v zvezi s to snovjo. Vsi smo vneto delali ter se veselili dne, ko bomo spoznali španske borce. Ker pa čas hitro mineva, je kmalu napočil dan, ki smo ga vsi nestrpno pričakovali. Naši gostje so sedli na oder. Sledil je kratek pozdrav in kratek kulturni program. Kmalu smo učenci začeli z izpraševanjem.

(nadaljevanje na 20. strani)

Delo Komiteja za družbene dejavnosti

SMOTRNO ORGANIZIRATI DELO KULTURNIH USTANOV V OBČINI

Komite za družbene dejavnosti občine Krško je na svoji zadnji seji 3. oktobra letos razpravljala o vseh že omenjenih problemih s področja izobraževanja — stabilizacijskem programu, vpisu v prvi letnik elektrotehniške usmeritve v Srednji šoli Krško in o svojih nalogah v zvezi s tem. O tej problematiki je tokrat v NAŠEM GLASU zapisanega precej.

Izmed ostalih točk dnevnega reda naj omenimo kot najbolj zanimivo le POBUDO ZA NOVO SAMOUPRAVNO ORGANIZIRANOST DELOVNIH ORGANIZACIJ S PODROČJA KULTURE V OBČINI KRŠKO. Ker je bila redakcija te številke zaključena pred samo sejo, smo bili prisiljeni objaviti samo besedilo pobude v obliki, kot so ga prejeli člani Komiteja in ki tudi lahko služi kot podlaga za javno razpravo.

POBUDA ZA NOVO SAMOUPRAVNO ORGANIZIRANOST KULTURNIH DELOVNIH ORGANIZACIJ V OBČINI KRŠKO

Materialni pogoji za delovanje delovnih organizacij s področja kulture so se v občini Krško bistveno spremenili. Z izvajanjem srednje-ročnih programov so bili zgrajeni novi kulturni domovi, galerije, prostori za knjižnice; temu ustvarjanju objektivnih pogojev pa ni sledila tudi ustrezna organiziranost izvajalcev. Z nastajanjem galerijsko-muzejskih zbirk v občini Krško se postopno povečuje tudi obsežno družbeno bogastvo, ki je največkrat prepuščeno sicer vestni skrbi družbenih delavcev v posameznih krajevnih skupnostih, ni pa ta obsežni umetniški opus tudi ustrezno strokovno voden. V skladu z zakonom o naravni in kulturni dediščini smo dolžni to bogastvo čim bolj neokrnjeno zapustiti zanamcem, kar pa ni možno brez ustreznega strokovnega vodenja te dejavnosti.

O drugačni organiziranosti kulturnih delovnih organizacij v občini Krško so že razpravljali: Komite za družbene dejavnosti, predsedstvo Kulturne skupnosti Krško in Občinska konferenca SZDL; sprejete so bile pobude, da izvajalci ustanovijo delovno skupino, ki naj pripravi za javno razpravo predlog nove organiziranosti. Žal delovna skupina svoje naloge ni opravila, zato dajem predlog nove organiziranosti, ki naj ga sprejme Komite kot pobudo.

PREDLOG

1.

Kulturni domovi in kinematografi v občini Krško se naj orga-

nizirajo v eno delovno organizacijo, ki se ji naj priključi tudi knjižničarstvo kot delovna enota.

Pobuda velja za Delavski kulturni dom »Edvarda Kardelja« Krško, Kulturni dom »XIV. divizije« Senovo, Kulturni dom v Kostanjevici in Valvasorjevo knjižnico in čitalnico Krško, ki se naj organizira kot delovna enota.

Ta delovna organizacija naj bi vodila tudi kinematografsko dejavnost na celotnem območju občine Krško.

Pobuda je v skladu s stališčem družbenega pravobranilca samoupravljanja Krško.

Pričetek aktivnosti: takoj.

Rok nove organiziranosti: 1. junij 1984.

Nosilec: predsedstvo Kulturne skupnosti Krško.

Izvajalec: Delavski kulturni dom »Edvarda Kardelja« Krško.

2.

Galerijsko-muzejske zbirke v občini Krško naj bi bile združene v eni delovni organizaciji. V ta dosseg sodijo: zbirke v Galeriji Božidarja Jakca v Kostanjevici, Forma viva, Lamufov likovni salon, razstavišni prostor v Krškem, zbirka starih mojstrov v Kapucinskem samostanu v Krškem, stalne zbirke NOB, tiste umetnine, ki so progla-

šene za kulturni spomenik in za puščina mojstra Vladimirja Štovička.

Muzejska zbirka v Brestanici naj bi tudi v bodoče ostala pod okriljem Muzeja revolucije iz Ljubljane, vendar pa bo pri tem potrebno razčistiti status te enote.

Prav tako bo verjetn opotrebno presoditi status zbirke Jožeta Gobjupa v šoli v Kostanjevici in predvsem strokovno obravnavo ter inventarizacijo te zbirke v bodoče.

Pričetek aktivnosti: takoj.

Rok nove organiziranosti: 1. junij 1984.

Nosilec: predsedstvo Kulturne skupnosti Krško.

Izvajalec: Galerija Božidarja Jakca Kostanjevica na Krki.

O pobudi Komiteja za organizacijo dveh delovnih organizacij s področja kulture, katerih vsebina sodi v skupno organiziranost, bodo morali razpravljati in odločati: organi skupščine Kulturne skupnosti Krško, organi predsedstva OK SZDL Krško in delovne skupnosti prizadetih delovnih organizacij s področja kulture.

V tistih krajevnih skupnostih (Senovo, Kostanjevica, Krško), kjer obstajajo kulturni domovi ali zbirke, katerih status pa do sedaj še ni urejen, se bodo morale v presojo in odločanje vključiti tudi krajevne konference SZDL. Z novo organiziranostjo se skrb krajevnih skupnosti za razvoj kulture na njihovem območju ne zmanjšuje.

Predsednik komiteja
Niko Žibret

Občinska skupnost za zaposlovanje Krško

ŠESTA SEJA SKUPŠČINE

V sredo, 5. oktobra 1983, bo oziroma je bila (odvisno pač od izida te številke NAŠEGA GLASA) 6. seja skupščine Občinske skupnosti za zaposlovanje Krško. V delegatskem gradivu je bil predviden naslednji dnevni red:

1. ugotovitev sklepčnosti in izvolitev dveh overovateljev zapisnika,
2. pregled sklepov zadnje seje in potrditev zapisnika,
3. poročilo o uresničevanju načrta zaposlovanja v občini Krško v prvem polletju 1983,
4. finančno poročilo skupnosti za prvo polletje 1983 s predlogom rebalansa finančnega načrta in finančno poročilo sklada za štipendiranje,
5. osnutek samoupravnega sporazuma o izvajanju politike zaposlovanja v občini Krško v letu 1984,
6. poročilo odbora za štipendiranje o rezultatih obravnave vlog za pridobitev štipendij v šolskem letu 1983/84 iz združenih sredstev in Titovega sklada,
7. obravnava gradiva za 7. sejo skupščine Zveze skupnosti za zaposlovanje SR Slovenije,
8. vprašanja in predlogi delegatov.

Poročilo s 7. seje skupščine Občinske izobraževalne skupnosti

Varčevanje v izobraževalnih ustanovah

Seja skupščine OIS Krško je bila sredi septembra; ker je del problematike, s katero so se delegati srečevali, zadnje čase čedalje pogosteje navzoč v slovenski javnosti, smo se odločili objaviti najbolj zanimive dele zapisnika s te seje.

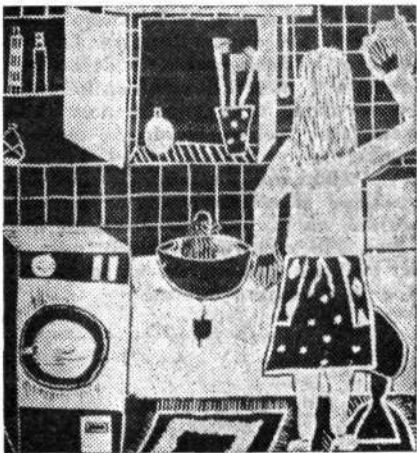
1.

Za program OIS (1. 1. 1983 — 30. 6. 1983) so se zbirala sredstva po prispevni stopnji 6,40 % iz bruto OD. Skupno zbrana sredstva so znašala 103.903.767,60 din, kar pomeni 54 % realizacijo finančnega programa OIS v letu 1983. Odhodki so znašali skupno v istem obdobju 101.599.494,65 din ali 52 % letos planiranih sredstev.

Delegati so na podlagi novo ocenjene BOD mase iz preseženega prihodka OIS Krško v prvih sedmih mesecih sprejeli predlog za znižanje prispevne stopnje na 6,01 %.

2.

Obrazložitev k analizi združevanja in razporejanja sredstev občinskih izobraževalnih skupnosti je podal predsednik odbora skupščine OIS za osnovno izobraževanje Edo Zajelšnik.

7. grafični bienale jugoslovanskih otrok: grafika Darje Fakin z OŠ »Narodnega heroja Milke Kerin« Leskovec

Cilj analize je bil prikazati podatke o sredstvih, združenih v občinskih izobraževalnih skupnostih, njihove vire ter njihovo razporeditev po programih. Edo Zajelšnik je v obrazložitvi razčlenil programe občinskih izobraževalnih skupnosti in povedal, da so OIS v letu 1982 namenile za izvedbo zagotovljenega in dodatnega programa 25,7 % več sredstev kot v letu 1981. Od tega so se povečala sredstva za zagotovljeni program za 38 %, za dodatni program pa le za 4 %. Kljub zmanjševanju obsega dodatnega programa je znašala vrednost še vedno 42,8 %

vrednosti zagotovljenega programa. Investicije so predstavljale 22 % celotnega programa občinskih izobraževalnih skupnosti, kar pomeni 11 % manj kot v letu 1981. Zagotovljeni program je bil v letu 1982 v povprečju za 43 % v OIS višje ovrednoten kot v Izobraževalni skupnosti Slovenije, in sicer v občinah, ki prejemajo solidarnostna sredstva za 28 %, v tistih, ki solidarnostna sredstva prispevajo, pa za 55 %.

Na podlagi razprave so delegati sicer potrdili sprejem informacije o združevanju in razporejanju sredstev v OIS v letu 1982, dodatno pa so tudi sprejeli zahtevo po dograditvi solidarnostnega prelivanja sredstev med posameznimi OIS, kar bi pripeljalo do poenotenja vrednosti obveznega vzgojnoizobraževalnega programa na področju osnovnega izobraževanja v vseh občinah. Analiza je namreč pokazala, da je delež sredstev za zagotovljeni program v BOD po posameznih občinah zelo različen in je v nerazvitih občinah mnogo višji. Po drugi strani pa je cena na oddelek oblikovana tako, da upošteva enoten obseg osnovnega izobraževanja.

3.

Uvodno obrazložitev k osnutku stabilizacijskega programa je podala Vida Ban. Razprave o osnutku stabilizacijskega programa za področje vzgoje in izobraževanja so potekale v vseh sredinah. Opozarjale so na to, da kljub temu, da so se zmanjšale razvojne možnosti na področju vzgoje in izobraževanja, spremenjene razmere terjajo zavezo za dosledno uresničevanje preobrazbe vzgoje in izobraževanja. V stabilizacijskem programu je potrebno preveriti ustreznost vseh sprejetih rešitev in tako ustvariti osnovo za oblikovanje planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje.

Razprave o stabilizacijskem programu za področje vzgoje in izobraževanja so opozarjale, da bo potrebno v zaostrenih pogojih gospodarjenja razvijati tista področja izobraževanja, ki imajo ključni pomen za razvoj in prestrukturiranje gospodarstva. Pri usklajevanju obsega vzgojnoizobraževalne dejavnosti z razpoložljivimi materialnimi sredstvi bo treba zagotavljati uresničevanje temeljnih družbenih smotrov vzgoje in izobraževanja in temeljnih načel nujne preobrazbe ter v tem okviru dati prioriteto zagotovljenemu programu v osnovni

šoli, usmerjenemu izobraževanju v skladu s kadrovske potrebe združenega dela ter potrebami prestrukturiranja gospodarstva in družbenih dejavnosti in preprečevanju nadaljnjega slabšanja materialnega položaja prosvetnih delavcev.

V razpravi so sodelovali: Drago Češnovar, predsednik odbora skupščine OIS za usmerjeno izobraževanje, Drago Marušič, delegat Srednje šole Krško, Lojze Stih, ravnatelj Srednje šole Krško in Edo Zajelšnik, predsednik odbora skupščine OIS za osnovno izobraževanje.

V stališčih odbora skupščine OIS za usmerjeno izobraževanje, ki jih je podal Drago Češnovar, se daje podpora ugotovitvam delegacije Srednje šole Krško, ki jih je posredoval Drago Marušič. V razpravi je bila dana kritična ocena na osnutek stabilizacijskega programa na področju vzgoje in izobraževanja, ki ga je pripravila Izobraževalna skupnost Slovenije in je bil poslan v javno obravnavo na 8. seji skupščine Izobraževalne skupnosti Slovenije dne 19. 7. 1983. Karel Češnovar je opozoril na zahtevo, da morajo biti stabilizacijska bremena enakomerno porazdeljena, ne le med delavce v vzgoji in izobraževanju in starše, temveč tudi med samoupravne in upravne strukture. Iz ugotovitev odbora skupščine OIS za usmerjeno izobraževanje in delegacije Srednje šole Krško sledi neodobranje ukrepov, ki se nanašajo na povečevanje socialnega in teritorialnega razlikovanja (preštevovanje učencev v določenih manj razvitih regijah, regresiranje prevoznov v šole, prispevek za ponavljalce in popravne izpite, subvencioniranje šolskih učbenikov). V razpravi je bila poudarjena zahteva po povečani kakovosti vzgojnoizobraževalnih rezultatov in proti ukrepom, ki znižujejo kvaliteto (povečanje obveznosti učitelja za eno uro tedensko). Po končani razpravi je bil soglasno sprejet sklep:

1. Skupščina OIS Krško ugotavlja, da je osnutek stabilizacijskega programa nujno potreben prenove in strokovne obdelave v smislu ugotovite široke javne razprave.

2. Skupščina OIS Krško ne podpira ukrepov, ki imajo za posledico poslabšanje materialnega položaja delavcev v izobraževanju, prav tako ne podpira ukrepov, ki povečujejo socialno razlikovanje (regresiranje prevoznov v šole, subvencioniranje učbenikov, prispevek za ponavljalce).

3. Skupščina OIS Krško podpira ukrepe, ki povečujejo boljše kakovost in uspešnost vzgojnoizobraževalnega dela, in ukrepe, ki zadevajo razporejanje vzgojnoizobraževalnih programov v usmerjenem izobraževanju in mreži šol, saj sodijo v akcije, ki bi jih morali že uresničevati.

KOMU V PRID JE NESLOGA MED SREDNJIMI ŠOLAMI?!

Delegacija srednje šole Krško je seznanila skupščino OIS s problematiko izvajanja programa elektroenergetike. Problematiko izvajanja programa Srednje šole Krško je ponovno obravnaval tudi odbor skupščine OIS za usmerjeno izobraževanje 14. 9. 1983.

Srednja šola Krško je zaprosila odbor za usmerjanje vpisa, mrežo in kadrovska vprašanja skupščine PIS (posebna izobraževalna skupnost) elektro, da ji dovoli vpis 2 oddelkov elektroenergetike. V 1. letnik elektroenergetike se je v šolskem letu 1983/84 vpisalo le 50 učencev. Iz zapisnika odbora pri PIS elektro je razvidno, da odbor skupščine PIS elektro ne daje soglasja za vpis 2 oddelkov in da odbor navaja, da Srednja šola v Krškem nima niti kadrovskih ne materialnih pogojev za obstoj. Odbor skupščine OIS za usmerjeno izobraževanje ponovno ugotavlja, da odnos PIS elektro do Srednje šole v Krškem še povečuje problematiko izvajanja programa in obstoja Srednje šole v Krškem. Pri oblikovanju normativov za oblikovanje oddelkov prvih razredov niso upoštevani težji pogoji, v katerih so šole na podeželju, saj tu vpis ni konstanten. Do sedaj je veljal normativ povprečno število učencev v vsej usmeritvi (27 učencev), kar pomeni povsem upravičen zahtevek Srednje šole Krško, da se ji dovoli vpis 2 oddelkov. Poleg tega je stanje na Srednji šoli Krško tudi posledica neracionalne mreže šol. Elektrotehnična usmeritev v Krškem je z razširitvijo mreže šol te usmeritve izgubila program elektronike. Strokovnega pristopa v postopku usklajevanja ni bilo. Niso se upoštevale družbenopolitične usmeritve. Na področju elektrotehnične usmeritve so se razbijali programi, ki so bili že utečeni. Pri tem so se in se še izgubljajo družbena sredstva. Skupščina OIS izpostavlja odgovornost tistih struktur in posameznikov, ki so dovolili, da je prišlo do razširitve mreže šol v taki meri, da se sedaj postavlja vprašanje obstoja Srednje šole v Krškem, ki ima že 25 let izkušenj na področju izobraževanja energetikov in elektronikov. Ugotovitev, da šola v Krškem nima kadrovskih in materialnih pogojev, je tendenciozna. Šola ima usposobljene kadre, delavnice, laboratorije, specialne učilnice, zato bi bilo normalno, da se te izkušnje in materialni pogoji tudi v bodoče racionalno izkoriščajo. Skupščina OIS je podprla znana stališča sveta za vzgojo in izobraževanje pri OK SZDL Krško, odbora skupščine OIS za usmerjeno izobraževanje in konference delegacij OIS Brežice, Krško, Sevnica glede reševanja problematike izvajanja vzgojnoizobraževalnih programov za šolsko leto 1983/84. Sta-

lišča so bila posredovana skupščini Izobraževalne skupnosti Slovenije ter skupščini PIS elektro, vendar se nobena skupščina ni do stališč opredelila. Problematiko naj bi rešili v regiji sami, vendar kljub pobudi s posveta članov izvršnih svetov občin, predsednikov in tajnikov občinskih izobraževalnih skupnosti s predstavniki Izobraževalne skupnosti Slovenije (OIS novomeške in posavske regije) v Novem mestu, PIS elektro ne dopušča možnosti da se v šolskem letu 1984/85 dovoli vpis enega oddelka elektronike v Krškem.

V razpravi je sodelovala tudi delegatka Nuklearne elektrarne Krško Zora Obradovič. Podala je zahtevo konference delegacij PIS elektrotehnične in računalniške usmeritve, v kateri konferenca zahteva, da odbor za usmerjanje vpisa, mrežo in kadrovska vprašanja pri PIS ponovno prouči problem financiranja drugega oddelka prvega letnika elektroenergetike na Srednji šoli v Krškem. Zahteva izhaja iz naslednjih ugotovitev konference delegacij:

— Združeno delo tega območja potrebuje elektroenergetike, ki se šolajo na omenjeni šoli. Menijo, da bodo potrebe po teh kadrih še izrazitejše v prihodnosti, saj se predvideva izgradnja razdelilne transformatorske postaje RTP 380/110 KV v Krškem, izgradnja verige savskih elektrarn in zagotovitev kadrov pri izgradnji in obratovanju druge nuklearne elektrarne v SR Hrvatski, kjer SR Slovenija sodeluje približno s polovičnim številom kadrov.

— Normativ 30 učencev na oddelk prvega letnika postavlja manjše šolske centre v neenakopraven položaj z večjimi šolami. Menijo, da bi za te manjše šolske centre bilo nujno upoštevati nihanje

populacije za posamezno leto. Le na ta način bomo zagotovili potrebno število kadrov za navedene potrebe. Ugotavljajo, da za preusmerjanje v Krškem ni odgovorjajoče usmeritve, ki bi vsaj delno upoštevala interese vpisanih dijakov (energetika — elektronika).

Po končani razpravi so bili soglasno sprejeti naslednji sklepi:

1. Zbor uporabnikov in zbor izvajalcev skupščine OIS Krško zahtevata, da odbor za usmerjanje vpisa, mrežo šol in kadrovska vprašanja skupščine PIS elektro dovoli Srednji šoli v Krškem vpis 2 oddelkov 1. letnika v šolskem letu 1983/84.

2. Zbor uporabnikov in zbor izvajalcev skupščine OIS Krško ponovno zahtevata, da Izobraževalna skupnost Slovenije prične postopek o ponovni preverbi mreže šol na področju usmerjenega izobraževanja elektro usmeritve (elektronika).

3. Zbor uporabnikov in zbor izvajalcev skupščine OIS Krško se ne strinjata z ugotovitvami odbora za usmerjanje vpisa, mreže šol in kadrovska vprašanja skupščine PIS (posebne izobraževalne skupnosti) elektrotehniške in računalniške usmeritve, da Srednja šola v Krškem nima materialnih in kadrovskih pogojev. Da jih ima, je ugotovila tudi verifikacijska komisija.

4. Zbor uporabnikov in zbor izvajalcev skupščine OIS Krško zahteva, da se dovoli Srednji šoli v Krškem v šolskem letu 1984/85 tudi vpis 1 oddelka elektronike, ker bo združeno delo v bodočnosti potrebovalo veliko kadrov elektro stroke.

5. Zbor uporabnikov in zbor izvajalcev skupščine OIS Krško obstojata način dela strokovnega delavca PIS elektro in članov odbora ter njihove ugotovitve, ki so razvidne iz zapisnika odbora.

popotna torba

IZ PAVLIHE, ki je imel tokrat podnaslov »list za vesoljne Slovence« in ki si je zopet enkrat izposodil Krčane, prenašamo tudi tale pozdravček. Pa ne, da bi se nam domislica neznanega burkeža zdela kdo ve kako smešna! Vse preveč je resnice v besedah o molčečnosti naših delegatov, ki se oglašajo resnično samo takrat, kadar se jim zdi, da se jim godi krivica — njim ali njihovim bazam. Drugače so pa oboji najraje zadovoljno tiho! Očitno so sedaj po tem postali znani vesoljni slovenski srenji.

Nekem zapisniku na rob:

KAKO URESNIČITI STABILIZACIJO V ŠOLAH

Cilj celotne akcije za stabilizacijo v šolstvu je bil, z ustrezno družbenopolitično akcijo doseči enake obremenitve za vse delavce vseh šol in na podlagi tega tudi enako plačilo. Seveda ima pri uresničevanju stabilizacijskih programov vsaka občina in celo vsaka šola svoj pristop. Ponekod ukinjajo celodnevno osnovno šolo (COŠ), drugje preobremenjujejo učitelje... Včasih, ko še ni bilo tako resno treba pristopiti k stabilizaciji, je bilo dovolj možnosti za zaposlovanje novih kadrov, pa tudi nadurno delo je bilo možno. V zelo kratkem času pa so šole (tako kot vse ostale neproizvodne organizacije) izgubile obe možnosti, — nadure smo pričeli preganjati, hkrati pa smo močno zavrnilo dodatno zaposlovanje. Tako so tudi v nekaterih šolah krške občine krepko občutili pomanjkanje kadrov. Samo senovska in kostanjevska osnovna šola namreč imata zaposlenih toliko učiteljev, kot bi jih po sedaj veljavnih normativih glede na število oddelkov morali imeti. V vseh ostalih pa so večji ali manjši primanjkljaji kadra, in sicer so v Brestanici (po istem veljavnem normativu!) premalo 4 učitelji, v Koprivnici 1, v Krškem 5, v Leskovcu 8, v Velikem Podlogu (štirirazredna šola) 1, v Podbočju 2 in na Raki 2. Podatki so iz organizacijskega poročila za šolsko leto 1982/83. Pri tem niso štete niti potrebe niti kadri v enotah VVZ, ki so samo prostorsko vezani na vse šole — le v koprivniški šoli opravlja tudi delo v enoti VVZ učitelj. Delo v vseh šolah seveda teče tako, kot je predvideno, kar pomeni, da so učitelji tem bolj preobremenjeni, ker jih je na posamezni šoli premalo. Nadurnega dela, ki ga opravljajo, jim ni možno izplačati, pač pa se to med počitnicami obračunava v proste dneve za učitelje.

Sredstva, ki so na tak način prihranjena, so verjetno namenjena kritju močno povečanih materialnih stroškov v šolah. Odkar krška občina (leta 1978) ne prejema več republiških solidarnostnih sredstev, ima pa nespremenjeno prispevno stopnjo, se dotečena sredstva čedalje bolj krčijo. Lani je imela na primer OIS 507 milijonov dinarjev izpada, letošnja sredstva pa so morali načrtovati glede na lansko realizacijo. Celotni programi so tako lani ovrednoteni na 18,1 milijarde dinarjev, denarja pa se je nabralo za 16,8 milijarde.

Ce se vrnemo k izvajanju stabilizacijskih programov, je v taki luči nekoliko bolj jasen odpor učiteljev, da bi še dodatno povečali normativ tedenske obveznosti.

Ob vsem tem pa se kaže še pro-

blem nezaposlenosti mladih kadrov. Prihodnjo jesen bo namreč zaključilo šolanje kar 14 mladih ljudi, predvidenih in usposobljenih za delo učitelja takega ali drugega profila. Vsi so bili med šolanjem štipendisti, torej je naša družba njihovo zaposlitev predvidela. Celo sredstva za to so odobrena v finančnih programih COŠ in OŠ, le administrativna prepoved onemogoča njihovo namestitve.

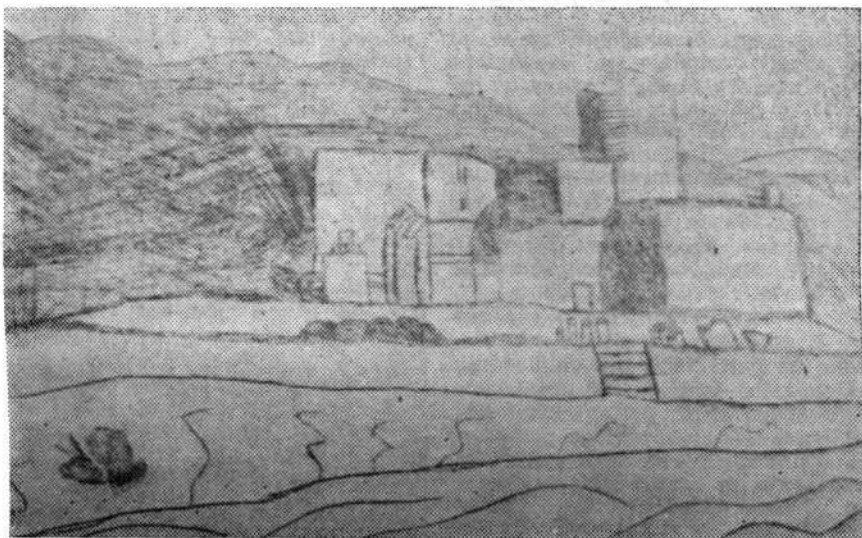
Letos je bil uveden nov program življenja in dela osnovne šole. V krški OIS so sprejeli sklep, da se bo ta program uvažal postopoma, pač v skladu z možnostmi. Vse šole si bodo morale prizadevati za uvažanje elementov COŠ (samostojno učenje, rekreativni odmor...), kar seveda pomeni še dodatno povečane obveznosti učiteljev. Zopet pa se bo pojavil problem, kako plačati delo učitelja v že znanih pogojih. Kako vrednotiti in plačati program poldnevne šole, za katero sredstva so zagotovljena, kako pravično ovrednotiti vsebino in obseg dejansko opravljenega dela!

Vse to so odprta vprašanja, ki

bi jih morali v razpravi o stabilizacijskih programih v šolstvu vsaj sprožiti. Čas trajanja razprave je bil podaljšan do konca septembra, a če bo povsod taka, kot je bila na zadnji seji Občinske izobraževalne skupnosti v Krškem, potem ne bo prinesla zelenega uspeha. Bila je namreč posplošena in nikomur se očitno ni zdelo potrebno, da bi rekel bobu bob. Vanjo so se previdno vključili izvajalci kot najbolj prizadeti (predvsem seveda ravnatelji, ki so pač delegati), pričakovati pa bi bilo bistveno večji in ustvarjalnejši delež sindikata prosvetnih delavcev, sveta za vzgojo in izobraževanje pri OK SZDL, Občinskega komiteja za družbene dejavnosti ter zbora uporabnikov. Končno gr vendarle za že tako ne preveč sijajni status in razpoloženje ne ravno majhnega števila delovnih ljudi (učiteljev), ki jim je povrh vsega temeljna naloga skrb za vzgojo in usmerjanje naših otrok.

Resnici na ljubo pa še dvoje: Če bi podrobneje pogledali sestavo ravnokar omenjenih teles pa bi verjetno tudi ugotovili, da je v njih večina učiteljev. Torej se bodo v končni fazi vendarle morali sami potegniti zase!

Nihče razen prizadetih (učiteljev) ne bo šel v žerjavko po kostanj zanje.

7. grafični bienale jugoslovanskih otrok: grafika Irene Cizerle, učence OŠ »Dr. Mihajla Rostoharja« Krško

STABILIZACIJSKI PROGRAM ZA PODROČJE VZGOJE IN IZOBRAŽEVANJA

Iz predloga, ki ga je skupščina Izobraževalne skupnosti Slovenije posredovala v javno razpravo 9. septembra letos

Uresničevanje dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije terja še nadaljnje zmanjševanje vseh oblik porabe in njihovo uskladitev z ustvarjenim dohodkom. Tudi na

področju vzgoje in izobraževanja bo nujna uskladitev obsega programov z materialnimi možnostmi, vendar pa bo treba v zaostrenih pogojih gospodarjenja nujno zavaro-

vati in razvijati tista področja izobraževanja, ki imajo ključni pomen za razvoj in prestrukturiranje gospodarstva. Pri usklajevanju obsega vzgojnoizobraževalne dejavnosti z razpoložljivimi materialnimi sredstvi bo treba zagotavljati uresničevanje temeljnih družbenih smotrov vzgoje in izobraževanja in temeljnih načel nujne preobrazbe ter v tem okviru dati prioriteto:

— zagotavljenemu programu v osnovni šoli,

— usmerjenemu izobraževanju v skladu s kadrovskimi potrebami združenega dela ter potrebami prestrukturiranja gospodarstva in družbenih dejavnosti,

— preprečevanju nadaljnega slabšanja materialnega položaja prosvetnih delavcev.

Že sam programski koncept usmerjenega izobraževanja temelji na približevanju izobraževanja interesom in potrebam uporabnikov in s tem tudi na izboljšanju kvalitete izobraževanja. Pri tem pa v dosedanji preobrazbi vzgoje in izobraževanja nismo dovolj dosledno uresničevali nekaterih temeljnih strateških usmeritev, kot je uveljavljanje svobodne menjave dela v neposrednih odnosih in s tem uveljavljanje dejanskega podružbljanja vzgoje in izobraževanja ter racionalna samoupravna organiziranost tako izobraževalnih organizacij kot samoupravnih interesnih skupnosti. Premalo smo uveljavili načelo, naj se vzgojnoizobraževalni programi zasnujejo za širše sklope dela oziroma za več poklicev in naj izhajajo iz sedanjih, predvsem pa iz dolgoročnih potreb dela.

To pomeni, da mora biti stabilizacijski program nova vzpodbuda in zaveza za dosledno uresničevanje preobrazbe vzgoje in izobraževanja, za preverjanje ustreznosti vseh sprejetih rešitev ter osnova za oblikovanje planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje.

V ta proces se morajo vključevati izvajalci tako pri oblikovanju strokovnih podlag za predlagane ukrepe kot tudi pri njihovem izvajanju. Pomembno vlogo pri iskanju notranjih rezerv na področju vzgoje in izobraževanja pa imajo tudi porabniki, ki lahko poleg usklajevanja interesov v okviru izobraževalnih skupnosti tudi z aktivnejšim sodelovanjem v svetih vzgojnoizobraževalnih organizacij bistveno pripomorejo k uresničitvi stabilizacijskih ciljev.

Skupščina Izobraževalne skupnosti Slovenije je na svoji 8. seji 19. julija 1983 sprejela osnutek stabilizacijskega programa in ga predložila v javno razpravo. Na osnovi pripomb, stališč in predlogov iz javne razprave, v kateri so sodelovali poleg uporabnikov in izvajalcev tudi organi družbenopolitičnih organizacij, sta odbora za osnovno in usmerjeno izobraževanje skupščine Izobraževalne skupnosti Slovenije oblikovala naslednji predlog stabi-

lizacijskega programa:

(objavljamo samo program, namenjen osnovnim šolam!)

OSNOVNO IZBRAŽEVANJE

Celovit program stabilizacije na področju osnovnega izobraževanja pripravljajo občinske izobraževalne skupnosti, saj uporabniki in izvajalci v njih zadovoljujejo skupne in celotne družbene potrebe in interese na področju osnovnega šolanja. Zato predloženi stabilizacijski program opredeljuje le izhodišča za poenotenje stabilizacijskih ukrepov v občinah.

1.

Zagotovljeni program osnovne šole je prioriteta naloga občinskih izobraževalnih skupnosti, ki morajo ustvariti pogoje za njegovo kvalitetno izvajanje, s solidarnostnim združevanjem sredstev pa izenačevati pogoje za uresničevanje z zakonom zagotovljenega programa.

2.

Novi program življenja in dela osnovne šole bo treba uvajati postopoma v skladu z materialnimi možnostmi ob večjem povezovanju šole z neposrednim okoljem in ob uveljavljanju neposredne menjave dela ter s skupnim oblikovanjem letnih delovnih načrtov z vsemi dejavniki v krajevnih skupnostih. Tako bomo lahko hitreje uvajali elemente COŠ (celodnevne osnovne šole) v vsako šolo. Prav tako je treba zagotoviti hitrejšo preračunje podaljšanega bivanja v COŠ povsod tam, kjer obstojajo za to pogoji.

3.

Preveriti je treba tudi standarde, normative in merila na področ-

ju osnovnega izobraževanja, ki jih sprejemajo uporabniki in izvajalci v občinskih izobraževalnih skupnostih, in jih bolj poenotiti v republiki. Pri tem je treba dati prednost nujnemu obsegu neposrednega vzgojnoizobraževalnega dela z učenci.

4.

Proučiti je treba možnost, da se za posamezne storitve za izvedbo dodatnega programa osnovnega izobraževanja (za zagotovljeni program to ni mogoče) uvede participacija staršev, ki naj temelji na materialnih in socialnih kriterijih. Pogoje in merila za te prispevke morajo določiti uporabniki in izvajalci v občinskih izobraževalnih skupnostih in jih uskladiti med seboj.

5.

Občinske izobraževalne skupnosti naj v okviru svojih stabilizacijskih programov vzpodbudijo šole, da pri izvedbi svojih delovnih programov v čim večji možni meri racionalizirajo zahteve, ki materialno obremenjujejo učence in starše.

6.

Vztrajati je treba na sprejetih standardih in normativih za delo osnovne šole, hkrati pa preveriti, kakšne materialne učinke bo imela uveljavitev zakonske določbe o zmanjšanju maksimalnega števila učencev v oddelku osnovne šole s 36 na 32 s šolskim letom 1984/85; na osnovi teh ugotovitev bo treba oceniti primernost te določbe in po potrebi preložiti njeno uveljavitev na kasnejši čas.

OS »DR. MIHAJLA ROSTOHARJA« KRŠKO:

ISKRENO SE ZAHVALJUJEMO ...

Skupina učencev OŠ »Dr. Mihajla Rostoharja« na enem od kopalnih pomolov v Nerezinah, kjer so imeli »šolo v naravi« v Pionirskem naselju Počitniške skupnosti Krško

Čeprav smo že kar dobro zakoračili v novo šolsko leto, se radi spominjamo naše šole v naravi, ki smo jo imeli v Nerezinah od 18. do 28. junija 1983. Tudi vseh priprav na naš odhod se še spominjamo. Bilo je takole:

Pred štirimi leti smo prvič pripravili šolo v naravi ob morju in smo z njo uspeli. Že takrat smo se dogovorili, da bomo prišli vsi v Nerezine vsaka štiri leta. To svojo namero smo vnesli v letni načrt, vendar smo se bali, da je ne bomo mogli uresničiti. Naš finančni položaj ni rožnat. Kot velikokrat prej pa nas je tudi tokrat ojunačila tovarišica Rezi Pirc in akcija je stekla. Najprej smo pridobili za šolo ob morju večino staršev naših učencev — seveda pod pogojem, da ne bo treba veliko prispevati. Učenci v pripravah tudi niso držali križem rok. Z delovnimi akcijami so nekaj zaslužili, in sicer so nabirali polže, zbirali staro železo in star papir, starejši so sadili drevesca v gozdu, prevzeli smo tudi kooperantsko delo v TES.

Ker s prispevki staršev in s tem denarjem še vedno ne bi mogli na pot, smo zaprosili za denarno pomoč delovne organizacije, samoupravne interesne skupnosti, družbenopolitične skupnosti in društva. Skoraj vsi so nam prisluhli, nam izkazali naklonjenost in dali pomoč, za kar se **iskreno zahvaljujemo**:

Zvezi prijateljev mladine, Centru za socialno delo, Tovarni celuloze in papirja, TES, Papirkonfekciji, Društvu za pomoč duševno prizadetim, Hotelu Sretnič, IGM Sava, Transportu, Zavarovalnici Triglav, Kostaku, Agrokombinatu, DPM in RK Krško — levi breg, Rudniku Senovo, Iskri Kostonjica, Električni Brestanica in Cestnemu podjetju Novo mesto.

Pred odhodom v Nerezine smo zbrali raznih živil, ki so jih darovali starši naših učencev, za 15.000 din. Učenke višjih razredov so pri učnih urah gospodinjstva pripravile mlince, rezance, skuhale marmelado in podobno. Tako smo šli preskrbljeni na pot.

Ko smo prišli v naše Pionirsko naselje Nerezine, smo ugotovljali, da je zelo lepo urejeno. Pričakala nas je — kdo drug kot tovarišica Rezi Pirc s svojimi sodelavci. Z njimi je opravila veliko delo, pre-

den je bilo naselje pripravljeno, da nas sprejme. V vsakem kotičku je bilo videti delo pridnih rok: pospravljene hišice, posajeno cvetje, razstavljene klopi, izravnan poti in še veliko vsega. Shramba je bila založena z osnovnimi živili, iz kuhinje pa je dišalo po pripravljeno hrani. Najlepša hvala tovarišici Rezi Pirc!

Življenje in delo v šoli v naravi je potekalo po načrtu, ki smo ga pripravili že doma. Imeli smo srečo z vremenom. Pogoji za plavanje so bili dobri in veliko učencev je splavalo, kar je bil glavni cilj šole v naravi. Podeljenih je bilo mnogo delfinčkov vseh vrst. Poleg tega smo spoznali življenje v morju in na obali, planinci so se povzpeli na Osorščico, brigadirji so pomagali pri nadaljnjem urejanju naselja, vsi učenci so skrbeli za red v hišicah itd. Ob večerih so bila športna in druga tekmovanja in zabavne igre. Dobro volje ni manjkalo. Tako so kar prehitro minili dnevi, ki se jih bomo še dolgo radi spominjali.

Vsem, ki so nam jih omogočili, še enkrat hvala!

Učenci in delavci OŠ »Dr. Mihajla Rostoharja« Krško

čim večje znanje, za odlične ocene, za svoj boljši položaj v sredini neprizadetih otrok.

Največje povračilo truda pa mi je bil pogled na oder, kjer je za 8. marec nastopala med sliščimi vrstniki v plesni točki. Verjemite mi, nikjer na njej ni pisalo, da je slušno prizadeta, in bila je enakovredna z ostalimi.

In tako, kot je plesala za 8. marec, enakovredno z ostalimi, tako — trdno verjamem in vem — bo »plesala« z ostalimi sliščimi skozi celo življenje. Dvomite? Če dvomite, delate napako. Dvom je osnova za neuspeh. Skozi to obdobje desetih let so se zgodile stvari, v katere sploh nisem verjela, kaj šele dvomila. Zato danes ne dvomim več. Morda samo za primer: želja mojega otroka pred dobrim letom, da bi rada hodila v šolo doma. Odkrito sem ji povedala, kar vedno delam, da je gluha in da bi bilo to zanjo izredno naporno, ker je tu učni program zanj pretežak. In danes? Danes se tudi moj otrok enakovredno bori za svoj boljši jutri, čeprav z velikim trudom, voljo; vendar, če imaš pred seboj določen cilj, ni nobena žrtev pretežka.

Zato, dragi starši, precenite sposobnosti svojega otroka, pustite svoj egoizem in se žrtvujte za otroka, kajti uspeh je zagotovljen. Tak otrok je kot neobdelana zemlja, ki jo počasi, postopoma obdeluješ, gnojiš in na koncu ti obrodi več, kot si pričakoval.

Več nas bo takšnega mišljenja, boljši jutri lahko pričakujemo za slušno prizadeto populacijo.

Mislím, da je moje ravnanje s slušno prizadetim otrokom pozitivno, odločitev in sodbo pa prepuščamo vam, bralci.

Milojka

OTROCI SO NAŠA BODOČNOST

Iz brošure, ki jo je Društvo slušno prizadetih Krško izdalo ob 20-letnici obstoja, ponatiskujemo prispevek z gornjim naslovom, ki ga je napisala mati slušno prizadete deklice.

Pred desetimi leti tak čas sem vsa obupana gledala na prihodnost svoje hčerke Adriane, saj sem imela ves čas pred očmi diagnozo: po Fowlerju slušno prizadeta 99,94%.

Pri letu in pol je dobila slušni aparat in prvi zlogi ma-ma so me prebudili iz otopenosti. Takrat sem se spustila v boj za enakopravni položaj svojega otroka.

Svetujem staršem, katere je doletela usoda, da zaradi tega ne stojijo v nedogled pasivni ob otroku, ker s tem ničesar ne store za otrokovo prihodnost, temveč jih samo zavirajo v razvoju.

Potrebno se je čimprej otresti žalosti in samozavestno stopiti z otrokom v normalno življenje.

Od hčerkinega zgodnjega otroštva pa do danes sem izkoristila vsako minuto, da sem ji razlagala stvari, ki mogoče še niso dosegle stopnje njenega razuma, vendar sem čutila, da tak otrok potrebuje za razumevanje stvari večkratno razlago, utrjevanje, da se mu to končno z leti zasedra v zavest.

Kar stisnilo me je pri srcu, ko sem videla nekatere starše slušno prizadetih otrok, kako jih puščajo ob strani. Mogoče jim nudijo vse — obleko in igrače, a jih ljubkujejo z izrazom usmiljenja v očeh. Ne, to

je premalo za te otroke. Potrebno jih je aktivno vključiti v vse dogodke. Otrok mora biti seznanjen s stanjem v svoji ožji in širši okolici. To pa jim lahko posredujemo lahko samo mi, starši, s stalno razlago, ob gledanju TV programa od poročil, filmov do glasbe, kajti kmalu bodo odrasli in če se bodo hoteli vključiti med svoje vrstnike, bodo morali poznati veliko stvari, ki mogoče gluhega človeka ne zanimajo.

Danes hodi hčerka v tretji razred redne osnovne šole »Milke Kerin« v Leskovcu. Vsa zahvala za njeno odlično vključitev v novo sredino gre tovarišici Uršič Olgi, njeni razredničarki, katera od prvega dne redno spremlja njen učni proces in odnose med otroki. S samimi odnosi med otroki, z Adrianino vključitvijo in rezultati učenja, saj ima trenutno povprečje ocen 4,6, smo vsi zelo zadovoljni.

Ni mi žal, da smo jo vključili v redno šolo, saj vidim, koliko bi bila prikrajšana v znanju, če bi ostala v Ljubljani.

Predvsem pa moram pohvaliti voljo do učenja, njeno vztrajnost, saj redno sedi vsak dan dve uri pri zvezkih. V začetku, dokler ji nisem privzgojila delovnih navad in ji dopovedala, zakaj se moramo učiti, je bilo težko. Danes pa mi je v veliko zadovoljstvo, ko gledam svojega otroka, kako se sam bori za

Valvasorjeva knjižnica in čitalnica Krško

SPOROČILO BRALCEM

Valvasorjeva knjižnica in čitalnica obvešča svoje bralce, da je spremenila popoldanski izposojevalni čas, tako da si je zdaj možno izposoditi knjige oziroma uporabljati čitalnico vsak delavnik dopoldne od 7. do 14. ure, popoldne pa v ponedeljek in petek od 16. do 18. ure.

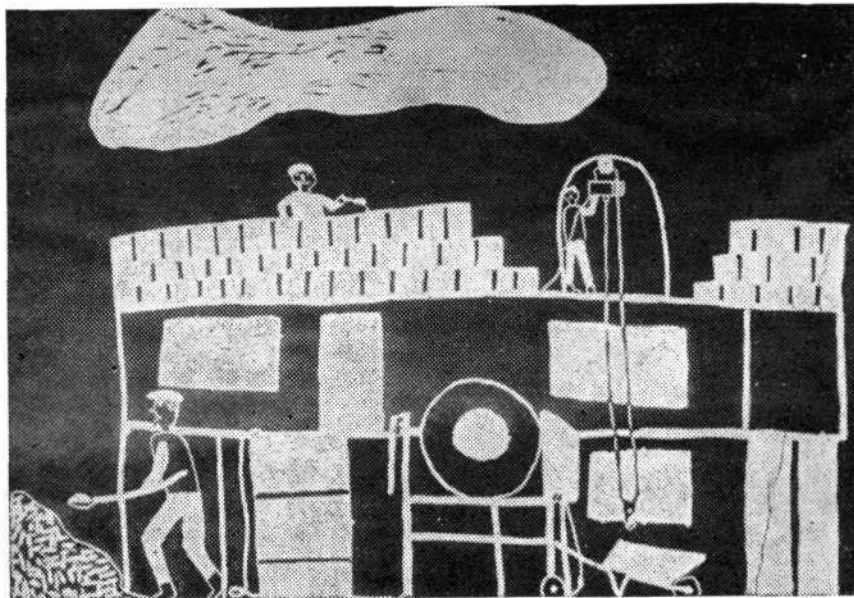
V novem izposojevališču na Vidmu (v zelenem bloku poleg hotela) pa si bo moč izpoditi knjige vsak torek in četrtek od 9. do 12. ure in od 16. do 18. ure.

GRAFIČNI BIENALE JUGOSLOVANSKIH OTROK — VEČ KOT SAMO PRİREDITEV

ZGOVORNA OTROŠKA GRAFIKA

Sedmi pregled dosežkov mladih likovnikov v znamenju presežnikov

KOSTANJEVICA NA KRKI in KRŠKO, 23. SEPTEMBRA 1983 — Ko so bile ob otvoritvi sedmega grafičnega bienala jugoslovanskih otrok izrečene mnoge pohvalne besede v prid tej manifestaciji, so bile nedvomno upravičene. Bienali v Kostanjevici že zdavnaj niso zgolj manifestacija, predvsem v ožjem pomenu besede ne. S svojo kontinuiteto so nedvomno prispevali k boljšemu vrednotenju likovnega pouka na osnovnih šolah v vseh jugoslovanskih republikah in pokrajinah, še več pa h grafičnemu ustvarjanju na teh šolah. Potem ko so pred leti to likovno zvrst pričeli uspešno uveljavljati v naši republici in v SAP Vojvodini, pa so jo drugod pričeli uvrščati v redni likovni pouk šele po zaslugi Kostanjevice. To je ob otvoritvi bienala, pred Lamutovim likovnim salonom v Kostanjevici, še posebej poudaril znani likovni strokovnjak dr. prof. BOGOMIR KAR-LAVARIS, ki je bil predsednik letošnje žirije.

7. grafični bienale jugoslovanskih otrok: grafika Bojana Cehteta z OŠ »XIV. divizije« Senovo

Da je bienale danes več kot samo manifestacija in je njegov pomen neprecenljiv, dokazujejo tudi podatki z letošnjega. Na njegov naslov je prispelo že več kot 5000 grafičnih listov, kar je še enkrat več kot za šestega. Tudi število sodelujočih šol je bilo večje, saj se jih je na razpis odzvalo več kot 300. Da je k temu morebiti prispevala svoje še razpisana tema »Moj dom«, ki je lahko resnično razgibala vso ustvarjalnost mladih likovnikov, bo najbrž tudi držalo. Ob vsem tem je imela strokovna žirija res zahtevno delo, saj mora po običaju za razstavo odbrati le okoli 200 grafik, letošnja obilica in kakovost sta zatoj zahtevali obsežnejši prikaz, tako da so ponovno številčno enakovredni delež predstavili še v Krškem, v mestni galeriji in razstavišču Delavskega doma »Edvarda Kardelja«.

Častni predsednik sedmega gra-

fičnega bienala jugoslovanskih otrok je bil akademski slikar in grafik DŽEVAD HOZO iz Sarajeva, pokrovitelj razstav pa ISKRA Invest servis iz Ljubljane, delček slovenskega industrijskega giganta, ki je v nekaj zadnjih letih ob pomembnih naložbah za razvoj krške občine prispeval veliko tudi kot mecen marsikake kulturne akcije.

Ob bienalu so v kostanjeviški Osnovni šoli »Jožeta Gorjupa« izvedli še eno akcijo. Z naslovom »Kako nastaja grafični list« sta jo organizirala Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov in Zveza kulturnih organizacij Slovenije. V okviru akcije so študentje Likovne akademije iz Ljubljane zbranim likovnim pedagogom demonstrirali nastajanje grafik v dveh tehnikah, organizatorja pa sta pripravila tudi razstavo, ki bo s spremnim katalogom krožila po naših osnovnih šolah kot pripomoček likovnim pe-

dagogom in učencem.

Zapisi smo že, da je poslalo grafične liste svojih učencev več kot 300 jugoslovanskih šol. Na vseh treh razstavah so odbrana dela ustvarjalcev iz 225 šol, med njimi je tudi »posavsko zastopstvo« 10 šol z 20 grafičnimi listi.

Iz krške občine so se uvrstili v zaključni izbor mladi likovniki iz OŠ »Jožeta Gorjupa« Kostanjevica (likovni pedagog Jože Marinč, avtorji: Staša Jordan, Silvo Kiren, Jure Kovačič), OŠ »Dr. Mihajla Rostoharja« Krško (likovni pedagog Miran Fritz, avtorica Irena Cizerle), OŠ »Jurija Dalmatina« Krško (likovni pedagog Rozika Cerovšek, avtorji: Boris Arnšek, Andreja Colner, Toni Omerzel), OŠ »Milke Kerinove« Leskovec (likovni pedagog Vladka Štoviček, avtorici: Darja Fakin in Minka Sintič), OŠ »Gorjanskega bataljona« Podbočje (likovni pedagog: Martina Koritnik - Fajt, avtorji: Viktorija Brudar, Mojca Hribar, Vesna Kodrič in Bojan Longo), OŠ Raka (likovni pedagog: Eva Ostrovršnik, avtor Aleksander Ančimer), OŠ »XIV. divizije« Senovo (likovni pedagog Stefan Štirn, avtor: Bojan Cehte).

Galerija Božidar Jakac, OŠ »Jožeta Gorjupa« Kostanjevica ter Občinski odbor ZPM Krško sta v katalogu za tokratni bienale razpisala tudi že temo za naslednjega v letu 1985 — »Življenje, delo in običaji narodov in narodnosti Jugoslavije«. Tudi ta bo posvečen Jugoslovanskim pionirskim igram in tednu otroka, kot je bil letošnji.

Zivko Sebek

MALČKI ISČEJO GALA V GALERIJ

V Krškem marsikdo od odraslih ne ve, da je v gornji polovici starega dela mesta GALERIJA KRŠKO, kjer prav zdaj razstavlja svoje grafične liste mladi likovniki iz vse naše domovine. Zato je Valvasorjeva knjižnica in čitalnica, ki skrbi za to razstavišče, v dogovoru z Vzgojnovarstvenim zavodom Krško sklenila začeti odrasle »informirati« o obstoju galerije preko najmlajših.

Dan za dnem se vrstijo obiski skupin »vrtičarjev« iz krškega VVZ; najprej v knjižničnih prostorih, kjer se bosopetci seznanijo z zanimivo slikanico Svetlane Makarovičeve »Gal v Galeriji«, nato pa si gredo ogledat razstavljenе grafike in veliko med njimi jih sprahuje, za katero podobo je skrit škrt Gal, saj so iz slikanice izvedeli, da se ima navado čez dan skrivati za razstavljenimi deli, ponoči si jih pa ogleduje.

Sicer pa — pomembno je, da bo prav gotovo dosežen namen: mali zgovorneži bodo marsikoga od staršev navdušili za obisk galerije, nekateri pa bodo prav iz otroških ust zvedeli, da je v Krškem galerija.

KOSTANJEVICA IMA NOVO LIKOVNO ZBIRKO

KOSTANJEVICA NA KRKI, 11. septembra — Bogato kulturno jesen so v kostanjeviškem gradu ta petek začeli z otvoritvijo stalne zbirke znanega slovenskega slikarja, pedagoga in oblikovalca Zorana Didka, katerega dela je Kostanjevici podarila umetnikova vdova. O univerzalni osebnosti in življenjski ter umetniški poti dolenskega rojaka je ob otvoritvi spregovoril umetnostni zgodovinar Janez Mesesnel. Sicer pa že prihodnje leto načrtujejo v Kostanjevici dokončno postavitve Didkovih del. Se ta mesec bodo odprli VII. grafični bienale jugoslovanskih otrok, oktobra pa bodo v novih prostorih predstavili celotni opus Franceta Kralja.

(Vlado Podgoršek v dnevniku DELO)

Tradicionalni 13. »Memorial Rade Končarja«, mednarodni maraton Brežice — Zagreb (42 km)

KRŠKI VESLAČI ODLIČNI TRETJI

Na maratону, ki je bil v soboto, 1. oktobra, je v vseh tekmovalnih kategorijah nastopilo 128 posadk iz Jugoslavije, Italije in Avstrije. Pionirji so veslali na krajši progi od Podsuseda do Zagreba (12 km).

Veslači Partizana Krško so se v ekipni konkurenci uvrstili takoj za najmočnejšima kluboma iz Slovenije in Hrvaške, Rašico iz Ljubljane in Rade Končarjem iz Zagreba.

V turističnem razredu kajakov-enedov so Krčani zasedli prvo in drugo mesto: 1. Zdravko Jaklič, 2:43,11, 2. Janko Lubi, 2:46,12. Med ženskimi tekmovalkami v kajaku-enedu je bila Cirila Arh druga z rezultatom 3:03,50.

Ostale uvrstitve krških tekmovalcev:

KRAJEVNA SKUPNOST IN DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE KOSTANJEVICA NA KRKI

vabijo ob 40-letnici streljanja talcev na slovesnosti in prireditve za jubilejni

KRAJEVNI PRAZNIK

Spored

SOBOTA, 8. OKTOBRA 1983
ob 9. uri — Poljane v Krakovem — **STRELJANJE NA GLINASTE GOLOBE** — Lovska družina Kostanjevica

NEDELJA, 9. OKTOBRA 1983
ob 10. uri — Osnovna šola Jožeta Gorjupa — **ŠAHOVSKO TEKMOVANJE** — Sportno društvo Kostanjevica

SOBOTA, 15. OKTOBRA 1983
ob 8. uri — šolsko igrišče — **MALI NOGOMET** — Sportno društvo Kostanjevica
ob 14. uri — Slivje — **OTVORITEV RIBNIKA** — Ribiška družina Kostanjevica

PETEK, 21. OKTOBRA 1983
ob 13. uri — **KOMEMORACIJA NA GROBIŠČU TALCEV**
ob 18. uri — v gradu — **OTVORITEV RAZSTAVE FRANCETA KRALJA**

SOBOTA, 22. OKTOBRA 1983
ob 10. uri — **SEJA SKUPŠČINE KRAJEVNE SKUPNOSTI** — kulturni program ter podelitev priznanj mesta Kostanjevica in priznanj OF
ob 12. uri — Osnovna šola Jožeta Gorjupa — **OTVORITEV LOKALNE ZBIRKE NOB**
ob 14. uri — **TEK PO ULICAH DOLENJSKIH BENETK** — Sportno društvo Kostanjevica

NEDELJA, 23. OKTOBRA 1983
ob 9. uri — Osnovna šola Jožeta Gorjupa — **STRELJANJE Z ZRAČNO PUŠKO** — Strelska družina Toneta Kambiča Kostanjevica

SPORTNE IGRE SLOVENSkih PAPIRNICARJEV

MOŠKI — ZMAGOVALCI, ŽENSKÉ — »SREBRNE«

PO OBVEŠČEVALCU TCP »DJURO SALAJ« — Na tradicionalnih športnih igrah slovenskih papirničarjev so se tekmovalci in tekmovalke Tovarne celuloze in papirja »Djuro Salaj« Krško odlično odrezali: moška ekipa je bila prva, ženska pa druga.

Nastopilo je 57 športnikov in športnic oziroma 12 ekip našega papirno-celuloznega giganta, ki so se pomerili z vrstniki iz ostalih slovenskih tovrstnih tovarn, združenih v SOZD Slovenija papir.

Rezultati: **moški** — prvi v namiznem tenisu, plavanju in šahu, drugi v odbojki in kegljanju, tretji v streljanju in šesti v nogometu; **ženske** — druge v namiznem tenisu in kegljanju, četrte v odbojki in plavanju ter pete v streljanju.

kajak-enosed (K-1):

TURISTI: 4. Dušan Merhar, 6. Marjan Novak,

kanu-dvosed (C-2):

TURISTI: 5. Marjan Povhe — Jože Lenič; 6. Roman Blatnik — Igor Kranjec.

KOSTANJEVIČAN DOLENJSKI REKORDER

Slovenski pionirski prvak v teku na 300 m **TONI ŽULIČ**, ki je stopil na stezo kraljice športa — atletike v kostanjeviški osemletki, se je nedavno odlično odrezal tudi kot slovenski pionirski reprezentant na tekmovalstvu v Trstu — na 400 m je tekel 52,8, kar je dolenski pionirski rekord.

Predstavljamo letos najboljšega speedwayista SFRJ

JOŽE ŽIBERT — ŠAMPION Z VSEMI MOŽNIMI DOMAČIMI NASLOVI

PO GLASILU SOZD SLOVENIJA AVTO — Na kratko povzemamo obsežni pogovor Antona Ajstra z **Jožetom Žibertom**, avtomehanicom v tozdu **SERVIS KRŠKO**, letošnjim slovenskim in jugoslovanskim prvakom med posamezniki in članom ekipe Avto-moto društva Krško, ki je osvojila državno prvenstvo v parih v speedwayu na 400-metrski stezi.

ZASTAVA AVTO **LJUBLJANA**

Tridesetletni Jože Žibert je doma iz Brezovega v sevniški občini (KS Studenec), zaposlen pa je kot specialist za Zastavina vozila v krškem Servisu (od leta 1977). Že v mladih letih je imel močno nagnjenje do motorja, posebno še do speedwayskega, a so okoliščine vplivale na to, da se je prvič pripeljal z njim lahko šele leta 1976, ko je bil zaposlen še v Tovarni konstrukcij v Sevnici. Njegov prvi večji uspeh je bilo drugo mesto na državnem prvenstvu v vožnji parov, ki ga je osvojil s sedanjim tovarišem v ekipi državnega prvaka Krešom Omerzelom.

Dirka s tri leta starim obnovljenim motorjem znamke JAWA in si zelo želi novega. Vzdržuje in popravlja ga sam, vendar ga je pred vsako dirko vselej strah, da mu bo odpovedal. Po njegovem je 70 odstotkov zagotovila, da bo uspešno končal tekmoval-

nje, zanesljiv motor, zato bi moral imeti tekmovalec vsako drugo leto novega, po končani sezoni pa bi ga morali generalno obnoviti.

K uspehom seveda veliko prispevajo treningi, tako na stezi kot kondicijski, in Jože Žibert je zadovoljen, ker ima razumevajočo ženo, ki ima posluh za pogosto odsotnost od družine, otroci pa so se že kar nekako navadili, da očka ni veliko doma. Če bi imel boljše pogoje za trening in če bi dobil nov motor, je prepričan, da bi bili njegovi uspehi dosti večji.

Imel je dosti sreče, ker še ni okusil resnejšega padca oziroma poškodb, saj si pred vsako dirko dopoveduje: Vozi razumno! Po njegovem je bolje malo manj tvegati in ostati zdrav.

Med mladimi je po njegovem veliko zanimanja za speedway, zatakne pa se, ker društva nimajo na razpolago motorjev, bodoči tekmovalci pa ne visoke vsote denarja, ki je potrebna za tovrstni nakup.

Letošnji veliki uspeh, krona njegove sedemletne kariere, je velika obveza, saj bo moral v naslednji sezoni dokazati, da ni trojica šampionskih naslovov zgolj naključje, ampak rezultat večletnega trdega dela in samoopovedovanja. Trenutno se v tekmovalnem pogledu počuti zelo dobro in se še ne misli posloviti od steze in vonja po metanolu.

kata delavcev energetike in Splošno združenje energetike.

Seveda pa so tudi lažje izvedljive vse tiste naloge, ki sodijo v tako rekoč stalen program prizadevanj rudarjev in drugih delavcev elektrogospodarstva. V proizvodnji so to napore za doseganje planiranih količin premoga in električne energije ali, kot je na kratko mogoče reči, skrajno možno izkoriščanje vseh razpoložljivih proizvodnih in drugih zmogljivosti. Izredno pomembni za takšno polno izkoriščenost kapacitet so poleg posegov v notranjo organizacijo dela tudi vzdrževalna dela, hitro odpravljanje okvar ter vestno in v najkrajšem času opravljene remontne.

S področja ekonomsko-financijskega poslovanja so v osrednji elektrogospodarski program za odpravljanje vzrokov letošnjih izgub vključeni ukrepi za racionalno investicijsko vzdrževanje, za gospodarno trošenje investicijskih sredstev, zmanjševanje materialnih stroškov, boljša izraba delovnega časa, spodbujanje racionalizacij in inovacij, izraba pozitivnih finančnih učinkov stranskih dejavnosti in ne nazadnje tudi dohodkovna solidarnost vseh organizacij. Te finančne ukrepe seveda dopolnjujejo tudi vsakodnevni napori za premoščanje kritične nelikvidnosti.

Seštevek finančnih učinkov vseh teh notranjih prizadevanj bi v premogovniških organizacijah do konca leta prinesel 198 milijonov dinarjev, v drugih organizacijah elektrogospodarstva pa 369 milijonov dinarjev. Skupni znesek 567 milijonov dinarjev je videti visok. Kljub vsemu pa to zmanjšanje poslovnih stroškov pomeni, da bi z »notranjimi ukrepi« le za 7,6 odstotka zmanjšali skupno pričakovano letno izgubo okoli 7.500 milijonov dinarjev.

Na rob tako zastavljenim notranjim ukrepom za odpravljanje vzrokov letošnjih izgub so v delavskem svetu dali nekaj novih poudarkov. Pomembna je bila ugotovitev, da se učinki posegov za zmanjšanje izgube ne bodo poznali samo letos, ampak bodo nekateri izmed njih trajni. Delavski svet je program ukrepov obogatil z nekaterimi dodatnimi zamislimi: da recimo združevanje amortizacije ne bi smelo biti okrnjeno v večjem obsegu, kot je v primerjavi s skupnim prihodkom po ovrednoteni elektroenergetski bilanci zmanjšan dejanski skupni prihodek; da naj bi okrepili delovno skupino, ki se ukvarja s skupnim prihodkom in jo tudi profesionalizirali; da bi preučili komplementarnost elektroenergetskih sistemov Slovenije in BiH in iz tega iz-

VELIKI NAPORI : POLOVIČEN REZULTAT

V elektrogospodarstvu zdaj teče bitka, da bo izguba kar najmanjša

Iz zadnjega biltena, ki ga izdaja služba za informacije SOZD Elektrogospodarstva Slovenije, objavljamo:

Delavski svet sestavljene organizacije — kot najvišji organ slovenskega elektrogospodarstva — je ob sprejemanju dokumenta »Ugotovitve, stališča in program ukrepov za odpravo vzrokov izgub v letu 1983« pozval delavce temeljnih in delovnih organizacij h konkretnim akcijam v lastnem okolju. Le tako bo namreč mogoče kar se da zmanjšati grozečo izgubo, ki bi sicer ob koncu leta dosegla okoli 7.500 milijonov dinarjev.

Kritično je v delavskem svetu SOZD izzvenela ugotovitev, da so prejšnja leta v elektrogospodarskih organizacijah podobne programe dokaj resno uresničevali, na pol izpolnjene ali neuresničene pa so ostajale naloge, ki so bile širše družbeno zastavljene in torej odvisne od dejavnikov izven elektrogospodarstva.

Tudi program letošnjih ukrepov razumljivo računa na sodelovanje in pomoč nekaterih zunanjih subjektov in zato so nosilci nekaterih nalog tudi Interesna skupnost elektrogospodarstva, Republiški komite za energetiko, Republiški odbor sindi-

vlekli vzajemne koristi; da bi pospešeno razrešili odprta dohodkovna vprašanja NE Krško, njeno razmerje do SOZD EGS in vprašanje njenih deviznih anuitet; da bi nelikvidnost omilili z maksimalno združitvijo vseh razpoložljivih finančnih sredstev — seveda ob trdnem jamstvu, da bo dobil nosilec družbenih sredstev le-ta brezpogojno vrnjena, ko jih bo potreboval. Pomemben je bil tudi sklep, naj v strokovnih službah elektrogospodarstva ne čakajo do konca leta, marveč naj se že zdaj lotijo vseh priprav in akcij, ki bodo nujne v zvezi z zaključnim računom za leto 1983.

Ob koncu velja reči, da program ukrepov utemeljeno računa na resno prizadevnost rudarjev in drugih delavcev elektrogospodarstva. Njihov trud morda lahko prinese celo večji učinek kot omenjenih 567 milijonov dinarjev. Kolikor toliko zanesljiva postavka pri ovrednotenju učinka ukrepov za zmanjšanje izgube so tudi pričakovane višje cene. To-

da te do konca leta ne morejo več dati nad 2.800 milijonov dinarjev. Če bo zelena luč za višje cene prižgana vsaj s 1. oktobrom, lahko prinesejo kvečjemu še kakih 2.000 milijonov dinarjev dodatnih sredstev. Vse druge postavke finančnega učinka ukrepov pa so še v zraku in skrajno nezanesljive. S tem, da bi recimo iz cene za kilovatno uro prenehali izločati sredstva za razširjeno reprodukcijo, se niso strinjali niti v Interesni skupnosti, niti v delavskem svetu SOZD in njegovih odborih. Da bi lahko zmanjšali minimalne stopnje amortizacije ali pa prispevke in davke iz dohodka, pa bi morali najprej spremeniti zakone! Ob takšni podobi pa bo ob koncu leta žal še zmeraj okoli 4.500 milijonov dinarjev izgube. To bo za okoli 500 milijonov dinarjev več, kot bodo v vseh organizacijah elektrogospodarstva znašala polovična sredstva amortizacije, ki bi jih bilo mogoče uporabiti za problematično pokritje izgube.

in gospodarski razvoj IGORJA DOBROVNIKA, ki skrbi za organiziranje vsebine nove tržnice, naj bi poslovalnica opravljala več pomembnih nalog. V lokalu naj bi bili specializirana okrepčevalnica in prodajalna »Medexovih« izdelkov, ki jih je že cela vrsta. Za celotno Posavje in morda tudi Dolenjsko naj bi tu zagotovili ponudbo čebelarškega repromateriala ter odkup medu in ostalih pridelkov, s čimer bi čebelarjem močno olajšali delo. Zagotoviti pa hočejo tudi močno in učinkovito pospeševalno in strokovno-svetovalno službo. S tem bi radi vzbudili večje zanimanje za čebelarjenje v Posavju in če bo možno, razvoj te dejavnosti od društveno-ljubiteljske na gospodarsko-pridelovalno, torej tudi ekonomičnejšo osnovo.

Celotno območje prodajaln in pokritega dela tržnice bo povezano s prehodno ploščadjo, na katero bo možen dostop tako po stopnicah iz pritličja kakor tudi naravnost z nadvoza. Na ploščadi bo prostor za prodajalno DO »Tarateks«, ki se bo preselila iz pretesnega lokala na Cesti krških žrtev, ter za morebitno postavitev kioskov.

Izboljšati preskrbo!

Krška tržnica raste

NOVA TRŽNICA NAJ BI ZAŽIVELA PRIHODNJO SPOMLAD — PRI IZBOLJŠEVANJU PRESKRBE PREBIVALSTVA NE BI SMELO BITI ZAL TRUDA NIKOMUR V OBČINI

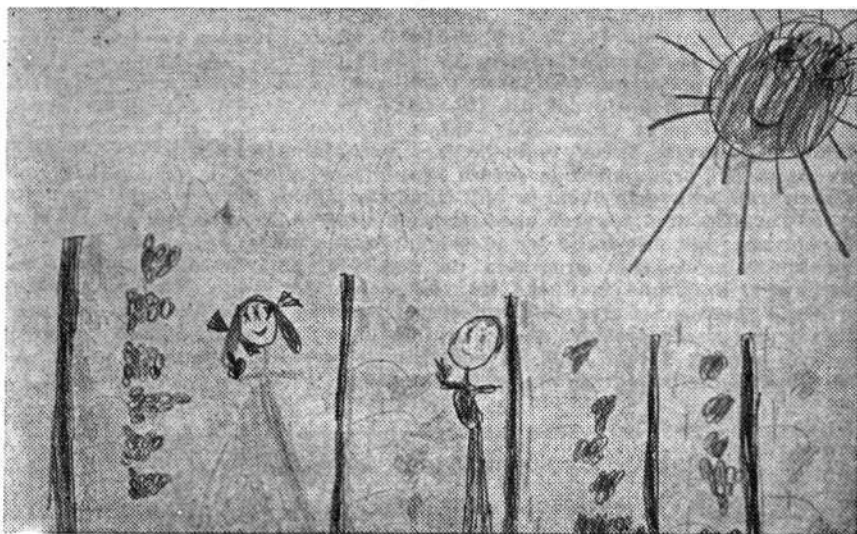
Pod pogledi občanov, ki se po opravkih vsak dan vozijo preko savskega mostu z Vidma v Krško in nazaj, kar vidno raste nov objekt. Na travniku med nadvozom in slovito »podmornico«, nekoč najbolj imenitno prodajalno naše srenje, se namesto prikolic, igralnih avtomatov in avtomobilskega cirkusa čedalje bolj očitno kaže podoba tržnice. Tako smo ji namreč navajeni reči, čeprav objekt še zdaleč ne bo namenjen samo klasični tržnici. Ta bo sicer obsegala dobršen del nadkritega prostora in ploščad brez strehe ob njem, s tem pa njena vsebinska zasnova nikakor ni izérpana.

Vzporedno z nadvozom bo v »pritličju« nekaj klasičnih lokalov z vhodom s tržnične strani. V teh prostorih bodo prodajalne s stalno zalogo kruha, mleka in mlečnih izdelkov, cvetličarna Agrarie, zeleknjavna trgovina in okrepčevalnica, kjer bo možno na hitro, stoje spiti ali pojesti nekaj malega (oboje bo v zasebni listi), delikatesna trgovina, za katero skuša Izvršni svet SO Krško skleniti sporazum z eno izmed večjih živilsko-predelovalnih organizacij, ter ribarnica, ki jo bodo preselili iz sedanjega lokala na Resi.

Na desni strani pokritega tržničnega prostora, to je ob starem hotelu, naj bi stala prodajalna »Dom«, če bodo seveda razgovori s to organizacijo uspešni. V njej naj bi ob že znani ponudbi skušali organizirati tudi prevzem spominkov in ostalih ustreznih izdelkov domače obrti.

Ob tem lokalu naj bi odprl svoje prostore »Medex« iz Ljubljane.

Po mnenju predsednika Občinskega komiteja za družbeno planiranje

Spet črček prepeva — trgatev veleva po naših goricah (VVZ Krško)

Gradbišče krške tržnice: med železniško progo in trgovsko polovalnico, ki so ji ljudje nadeli ime »podmornica«, raste bodoče oskrbno središče, ki so ga potrošniki vrsto let pogrešali

Krškem že vrsto let ni bilo. Zato sklepamo, da se je — v nasprotju s kupci, ki jo gotovo težko čakajo — med pridelovalci in prodajalci ta navada v dokajšnji meri porazgubila. Morda bi kazalo pravočasno (torej že pozimi) navezati potrebne stike z morebitnimi bodočimi oskrbovalci tržnice (vrtičkarji) in jih nekako vzpodbuditi k sodelovanju v celotnem načrtu, ki naj bi bil v obojestransko korist. Jasno je, da

tržnica verjetno ne bo kar čez noč polna branjevskega živčava, nikaikor pa si ne sme naša skupnost privoščiti, da bi investicija le predolgo samevala. Pri tem tudi ni tako bistveno, kdo bo to nalogo prevzel — kmetijska zemljiška skupnost, komite za družbeno planiranje in gospodarski razvoj, kooperantsko-pospeševalne službe ali še kdo! Bistveno je, da se je pravočasno loti in jo uspešno izpelje v dobro vseh!

(nadaljevanje z 9. strani)

Na vsako vprašanje smo dobili popoln odgovor. Tako se je razgovor nadaljeval in izvedeli smo veliko novega. Ker pa so imeli gostje omejen čas, so se kmalu spet poslovili. Bili smo navdušeni nad vsem tem, kar smo slišali.

Želim si, da bi nas še kdaj obiskali taki ljucje, ki vedo veliko o zgodovini, ker so jo sami tudi doživljali.

Lipovž Vesna, 7. b
OŠ »Milke Kerin« Leskovec

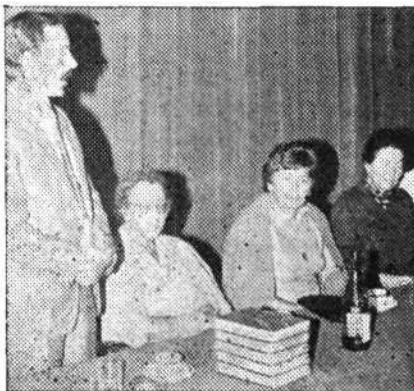
TARATEKSOV USPEH

V slabih štirih mesecih svojega obstoja ima Tarateksova prodajalna v Krškem povprečno 150 do 160 milijonov starih dinarjev mesečnega prometa. Zaradi naraščanja prometa so zaposlili še eno prodajalko in z oktobrom bodo prešli na NONSTOP poslovanje od 8. do 18. ure.

Po besedah poslovodkinje DRAGICE STANIČ priteguje kupce predvsem cena, ki je za večino blaga do 30 odstotkov nižja kot v ostalih prodajalnah Posavja. Vzrok temu je, ker prodajalna nabavlja svojo zalogo predvsem pri prodajalcih iz južnih republik. S tem si je pridobila kupce iz vseh treh posavskih občin in tudi izpod Gorjancev.

Tarateks ima namreč specializirano proizvodnjo: ženska krila, obleke, kostime, jutranje halje ter moške in ženske hlače. Vse ostalo blago za dopolnitev prodajnega programa pa dopolnjujejo z izdelki Pletenine iz Kadinjače, Partizana iz Čačka itd., od slovenskih proizvajalcev nabavljajo blago zlasti pri Gorenjskih oblačilih, Korsu in Klubu mode iz Velenja. Zaradi pretesnega prostora se je Tarateks odločil za nakup lokala v okviru bodoče tržnice. S tem bodo od sedanjih 40 kvadratnih metrov prešli na 300 kvadratnih metrov prodajne in skladiščne površine.

S srečanja španskih borcev v Krškem: Branko Pirc izreka dobrodoščilo 15 revolucionarjem — veteranom, ki so se udeležili dvodnevne delovnega srečanja v naši občini

Geslo letošnjega dneva otroka:
LAČEN OTROK — IZZIV ČLOVEŠKE VESTI